

Bruxelles, 13. rujna 2023.
(OR. en)

12954/23

**Međuinstitucijski predmet:
2023/0322(CNS)**

**ECOFIN 869
FISC 190**

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	13. rujna 2023.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2023) 529 final
Predmet:	Prijedlog DIREKTIVE VIJEĆA o transfernim cijenama

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2023) 529 final.

Priloženo: COM(2023) 529 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 12.9.2023.
COM(2023) 529 final

2023/0322 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o transfernim cijenama

{SWD(2023) 308-309}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ovaj je prijedlog dio paketa poznatog kao „Poslovanje u Europi: Okvir za oporezivanje dobiti” ili „BEFIT”. Uz ovaj prijedlog o transfernim cijenama kojim se u pravo EU-a integriraju ključna načela određivanja transfernih cijena kako bi se predložili određeni zajednički pristupi za države članice, paket uključuje zaseban prijedlog kojim se utvrđuje zajednički skup pravila za izračun porezne osnovice velikih grupa poduzeća u EU-u.

Transferne cijene odnose se na utvrđivanje cijena za transakcije između povezanih poduzeća (tj. članova istog multinacionalnog poduzeća) koje uključuju prijenos imovine ili usluga. Znatan udio globalne trgovine sastoji se od međunarodnih prijenosa robe i usluga, kapitala i nematerijalne imovine (kao što je intelektualno vlasništvo) unutar multinacionalnih poduzeća; takvi se prijenosi nazivaju „unutargrupne transakcije”.

„Unutargrupne transakcije” nisu nužno vođene tržišnim kretanjima, već se u velikoj mjeri mogu temeljiti na zajedničkim interesima grupe u cjelini. Budući da se izračuni poreza općenito temelje na računima na razini subjekta, cijene ili drugi uvjeti po kojima se odvijaju te unutargrupne transakcije utjecat će na prihode i/ili rashode relevantnih subjekata u vezi s tim transakcijama pa će stoga utjecati na iznos dobiti koju svaki subjekt grupe bilježi u porezne svrhe. Viša cijena povećava prihod prodavatelja i smanjuje prihod kupca. Niža cijena smanjuje prihod prodavatelja i povećava prihod kupca. Transferna cijena stoga utječe na poreznu osnovicu zemlje prodavatelja i zemlje kupca uključenog u prekograničnu transakciju.

Stoga je za prijenose unutar grupe važno utvrditi odgovarajuću cijenu koja se naziva „transferna cijena”. „Određivanje transfernih cijena” opći je uvjet za određivanje cijena transakcija između povezanih osoba.

U skladu s postojećim međunarodnim standardima, koje je razvila Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD)¹, cijene prekograničnih transakcija između povezanih subjekata multinacionalne grupe moraju se odrediti na istoj osnovi kao i transakcije između trećih stranaka u usporedivim okolnostima. To je poznato kao „načelo nepristrane transakcije” i odražava se u članku 9. (Povezana poduzeća) OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja prihoda i imovine².

Međutim, u članku 9. nisu utvrđena detaljna pravila o transfernim cijenama. OECD je s vremenom izradio Smjernice OECD-a o transfernim cijenama za multinacionalna poduzeća i porezne uprave³ (Smjernice OECD-a o transfernim cijenama) koje pružaju smjernice o značenju i primjeni načela nepristrane transakcije. Te su smjernice izrađene kao neobvezujući instrument čiji je cilj pomoći multinacionalnim poduzećima i poreznim tijelima u pronalaženju rješenja za pitanja transfernih cijena kojima se smanjuju sporovi i ograničavaju

¹ Vidjeti internetske stranice OECD-a: <https://www.oecd.org/>.

² OECD-ov model ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja prihoda i imovine (<https://www.oecd.org/ctp/treaties/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-20745419.htm>).

³ Smjernice OECD-a o transfernim cijenama za multinacionalna poduzeća i porezne uprave (<https://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-20769717.htm>).

sudski postupci. Smjernice OECD-a o transfernim cijenama prvi su put objavljene 1995. i redovito se ažuriraju.

Smatra se da se člankom 9. OECD-ova modela ugovora ne uspostavlja nacionalni sustav transfernih cijena ako načelo nepristrane transakcije nije uključeno u nacionalno pravo. Naime, općenito se smatra da članak 9. nije „automatski izvršiv” kad je riječ o domaćoj primjeni. Međutim, jurisdikcije se obično oslanjaju na domaće zakonodavstvo kojim se osigurava određeno usklađivanje osnovnih načela u skladu s načelom nepristrane transakcije čak i ako primjena nije istovjetna diljem svijeta. Nadalje, jurisdikcije mogu imati vlastite administrativne smjernice i/ili propise radi pojašnjavanja nacionalnih odredaba i pružanja smjernica za njihovo tumačenje.

Obrazloženje ovog prijedloga proizlazi iz činjenice da su gotovo sve države članice ujedno i članice OECD-a⁴ pa su se stoga obvezale slijediti načela i preporuke OECD-a. Međutim, unatoč političkoj predanosti većine država članica, status i uloga Smjernica OECD-a o transfernim cijenama trenutačno se razlikuju među državama članicama. Usto, na razini Unije pravila o transfernim cijenama trenutačno nisu usklađena zakonodavnim aktima, iako sve države članice imaju nacionalno zakonodavstvo kojim se predviđa zajednički pristup osnovnim načelima. Međutim, to nije u potpunosti usklađeno. Činjenica da svaka država članica ima znatno diskrecijsko pravo pri tumačenju i primjeni Smjernica OECD-a o transfernim cijenama dovodi do složenosti i nejednakih uvjeta za poduzeća.

Na primjer, u nacionalnom zakonodavstvu država članica vidljive su razlike u definiciji „povezanih poduzeća”, a posebno u pogledu pojma „kontrole” koji je obično preduvjet za primjenu transfernih cijena. Određene države članice primjenjuju prag od 25 %, a druge prag od 50 % udjela kada je riječ o određivanju je li ispunjen kriterij kontrole. To znači da se poduzeća suočavaju s poreznom nesigurnošću, visokim troškovima usklađivanja te čestim i dugotrajnim pravnim sporovima koji, među ostalim, dovode do znatnih pravnih troškova i stvaraju prepreke prekograničnom poslovanju i visok rizik od dvostrukog i/ili prekomjernog oporezivanja.

Rizik od dvostrukog oporezivanja i prekomjernog oporezivanja poduzeća s prekograničnim poslovanjem dovodi do nedostatka porezne sigurnosti zbog mogućih poreznih sporova⁵ između poreznih uprava različitih država članica u slučajevima u kojima zauzmu različita stajališta u pogledu tretmana određene transakcije u okviru svojeg sustava poreza na dobit. U sve konkurentnijem svjetskom gospodarstvu koje je sve više globalizirano raste i potreba za poreznom sigurnošću na jedinstvenom tržištu. Stoga, kako bi se povećala porezna sigurnost u pogledu njihovog oporezivanja, neka poduzeća nastoje ishoditi porezna mišljenja od poreznog tijela u pogledu postupanja s određenim transakcijama. Međutim, ako je porezno mišljenje jednostrano, druge predmetne države članice i dalje mogu osporiti dogovoreni tretman takvih transakcija. Stoga čak i kad se ishodi jednostrano porezno mišljenje postoji stvaran rizik od poreznih sporova i mogućeg dvostrukog ili prekomjernog oporezivanja.

Složenost pravila o transfernim cijenama i njihova različita provedba u nacionalnom pravu država članica uzrokuju niz drugih problema:

⁴ Malta, Cipar, Bugarska i Rumunjska nisu članice OECD-a.

⁵ Jedno veliko poduzeće istaknulo je i da su sve brojniji porezni sporovi povezani s transfernim cijenama unutar EU-a i oslobođenjem od poreza po odbitku.

- **Premještanje dobiti i izbjegavanje plaćanja poreza**⁶: transfernim cijenama može se lako manipulirati kako bi se premjestila dobit i mogu se koristiti u kontekstu sustava agresivnog poreznog planiranja.
- **Sporovi⁷ i dvostruko oporezivanje⁸**: transferne cijene subjektivnije su od drugih područja izravnog i neizravnog oporezivanja pa su zbog toga sporovi učestali jer porezne uprave ne dijele uvijek zajednički interes i tumačenje. To je zato što bi, kako bi se spriječilo dvostruko oporezivanje, nakon obrazložene primarne prilagodbe (na višu vrijednost) u jednoj poreznoj upravi u idealnom slučaju trebala slijediti odgovarajuća prilagodba (na nižu vrijednost) u drugoj poreznoj upravi. To znači da bi druga porezna uprava u skladu s tim morala smanjiti svoju poreznu osnovicu, što je najvjerojatnije mogućnost koju bi porezna uprava željela izbjeći.
- **Visoki troškovi usklađivanja**: dvostruko oporezivanje već je znatan trošak za poduzeća koja posluju prekogranično. Znatni su i troškovi ispunjavanja poreznih obveza⁹ povezani s transfernim cijenama. Ti troškovi proizlaze iz obveze poduzeća da utvrde za koje bi se cijene moglo smatrati da su u skladu s načelom nepristrane transakcije te iz provođenja studija te sastavljanja i održavanja/ažuriranja pripadajuće dokumentacije.

Te porezne prepreke za poduzeća ometaju pravilno funkcioniranje jedinstvenog tržišta i otežavaju ostvarivanje njegova potencijala u smislu povećanja učinkovitosti. Zbog toga je ugrožena konkurentnost jedinstvenog tržišta.

⁶ U 2013., na početku projekta za borbu protiv smanjenja porezne osnovice i premještanje dobiti (BEPS), OECD je uvažavajući metodološka i podatkovna ograničenja procijenio da bi globalni gubitak prihoda od poreza na dobit zbog praksi BEPS-a mogao iznositi između 100 i 240 milijardi USD godišnje (vidjeti <https://www.oecd.org/tax/beps-project-explanatory-statement-9789264263437-en.htm>); Manipulacija transfernim cijenama otkrivena je kao jedna od praksi BEPS-a. Konkretno, mjere od 8. do 10. projekta BEPS bile su usmjerene na poboljšanje smjernica o načelu nepristrane transakcije kako bi se osiguralo da rezultati ovise o ekonomskim, a ne papirnatim okolnostima. U tom se pogledu završnim izvješćem o mjerama od 8. do 10. nastoje uskladiti ishodi transfernih cijena sa stvaranjem vrijednosti grupe multinacionalnih poduzeća.

⁷ Službeni statistički podaci OECD-a pokazuju da se krajem 2021. broj neriješenih postupaka međusobnog sporazumijevanja koji su pokrenuti radi rješavanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima transfernih cijena povećao za 33 % u odnosu na 2016. (krajem 2021. evidentirano je 6000 takvih predmeta u odnosu na 4500 na kraju 2016.). Statistički podaci OECD-a o postupcima međusobnog sporazumijevanja dostupni su ovdje: <https://www.oecd.org/tax/dispute/mutual-agreement-procedure-statistics-2021-inventory-trends.htm#tpcases>. Iz službenih statističkih podataka EU-a o postupcima međusobnog sporazumijevanja na temelju Arbitražne konvencije vidljivo je da se broj sporova o transfernim cijenama među državama članicama povećao za 17 % u odnosu na prethodnu godinu (ukupno je krajem 2020. evidentirano 2213 takvih predmeta, a na kraju na kraju 2019. bilo ih je 1889). Statistički podaci EU-a o postupcima međusobnog sporazumijevanja dostupni su ovdje: https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/statistics-apis-and-maps-eu_en.

⁸ Prema anketi o transfernim cijenama koje je objavilo društvo Ernst & Young (dostupno na http://www.ey.com/global/content.nsf/International/2007-2008_Transfer_Pricing_Global_Survey), jedan od razloga zbog kojih poduzeća transferne cijene smatraju prioritetnim poreznim pitanjem jest njegova povezanost s dvostrukim oporezivanjem. Prema anketi (provedeni su razgovori s 850 multinacionalnih poduzeća u 24 zemlje, od kojih je 11 država članica EU-a) poduzeća su izvijestila da je 42 % slučajeva prilagodbe dovelo do trajnog dvostrukog oporezivanja. To je prvenstveno zato što društva općenito ne pokreću postupke međusobnog sporazumijevanja jer smatraju da su predugi i preskupi.

⁹ Prema studiji Europske komisije o porezu na dobit iz 2001. (Oporezivanje na jedinstvenom tržištu). SEC(2001) 582 final), srednja multinacionalna poduzeća godišnje troše od 1 do 2 milijuna EUR na usklađivanje s pravilima o transfernim cijenama. Velika multinacionalna poduzeća snose troškove usklađivanja povezane s transfernim cijenama od približno 4 do 5,5 milijuna EUR godišnje.

Cilj je ovog prijedloga pojednostavniti porezna pravila povećanjem porezne sigurnosti za poduzeća u EU-u, čime se smanjuje rizik od sudskih sporova i dvostrukog oporezivanja te odgovarajući troškovi usklađivanja, čime se poboljšava konkurentnost i učinkovitost jedinstvenog tržišta. Ciljana i javna savjetovanja jasno su ukazala na potrebu poduzeća za poreznom i, u širem smislu, pravnom sigurnošću. Porezna sigurnost oduvijek je bila jedan od glavnih prioriteta za poduzeća, što je često istaknuto kao važnije pitanje od porezne stope. To je sve važnije pitanje zbog velikog broja ambicioznih reformi međunarodnog oporezivanja dobiti trgovačkih društava posljednjih godina.

Taj se cilj postiže: 1. uvođenjem načela nepristrane transakcije u zakonodavstvo Unije; 2. usklađivanjem ključnih pravila o transfernim cijenama; 3. pojašnjenjem uloge i statusa Smjernica OECD-a o transfernim cijenama; i 4. stvaranjem mogućnosti uspostave, unutar Unije, zajedničkih obvezujućih pravila o određenim pitanjima transfernih cijena u okviru Smjernica OECD-a o transfernim cijenama.

Prijedlogom bi se omogućio postupan razvoj zajedničkih i dosljednih pristupa poreznih tijela država članica tumačenju i primjeni pravila o transfernim cijenama uključivanjem načela nepristrane transakcije u pravo Unije i pojašnjenjem uloge i statusa Smjernica OECD-a o transfernim cijenama. Nadalje, mogućnost uspostave zajedničkih obvezujućih pravila za države članice o određenim transakcijama u okviru Smjernica OECD-a o transfernim cijenama trebala bi poboljšati otpornost poduzeća u Uniji, smanjiti poremećaje i pridonijeti jednakim uvjetima na jedinstvenom tržištu.

• **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj je Prijedlog direktive u potpunosti usklađen s postojećim politikama EU-a u području izravnog oporezivanja. Nastavlja se na rad Komisije i Unije u okviru programa porezne politike za uspostavljanje pouzdanog, učinkovitog i pravednog poreznog okvira kojim se ostvaruju solidni prihodi i potiče rast, kako je utvrđeno u Komunikaciji o oporezivanju poslovanja u 21. stoljeću iz 2021.¹⁰ Ova je politička inicijativa usklađena s nastojanjima da se poduzećima pruže porezna sigurnost i jednaki uvjeti za sve, uz istodobno osiguravanje pravednih i stabilnih prihoda od poreza na dobit za nacionalne vlade.

Direktiva o suzbijanju izbjegavanja plaćanja poreza¹¹ donesena je 2016. kako bi se u državama članicama osigurala koordinirana provedba ključnih mjera protiv izbjegavanja plaćanja poreza koje proizlaze iz aktivnosti projekta borbe protiv smanjenja porezne osnovice i premještanja dobiti te kako bi se utvrdio niz posebnih i općih pravila protiv zlouporabe poreza. Izmijenjena je 2017. kako bi se uključila dodatna pravila protiv izbjegavanja plaćanja poreza u pogledu neusklađenosti poreznih sustava¹².

¹⁰ Komunikacija o oporezivanju poslovanja za 21. stoljeće dostupna je ovdje: https://taxation-customs.ec.europa.eu/communication-business-taxation-21st-century_en.

¹¹ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=celex%3A32016L1164>)

¹² Direktiva Vijeća (EU) 2017/952 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Direktive (EU) 2016/1164 u pogledu hibridnih neusklađenosti s trećim zemljama (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=CELEX%3A32017L0952>).

Istodobno, Direktiva o administrativnoj suradnji¹³ od njezina donošenja 2011. nekoliko je puta revidirana i proširena kako bi se omogućila opsežna i pravodobna razmjena informacija povezanih s porezima među poreznim tijelima u cijeloj Uniji radi potpore provedbi poreznih zakona država članica.

Konkretno, Treća¹⁴ i Šesta¹⁵ direktiva o administrativnoj suradnji posebno su važne za ovaj prijedlog zbog njihove povezanosti s transfernim cijenama. U skladu s Trećom direktivom o administrativnoj suradnji, nacionalna nadležna tijela, među ostalim, automatski razmjenjuju informacije povezane s takozvanim prethodnim sporazumima o transfernim cijenama¹⁶. Šestom direktivom o administrativnoj suradnji uređuje se automatska razmjena informacija o prekograničnim aranžmanima o kojima izvješćuju posrednici ili relevantni porezni obveznik. Prekogranični aranžmani o kojima se izvješćuje utvrđuju se na temelju niza „obilježja” koja uključuju različite pokazatelje mogućeg rizika od izbjegavanja plaćanja poreza. Obilježje E odnosi se na aranžmane relevantne za transferne cijene.

Prijedlog je u skladu i s dosadašnjim rezultatima Zajedničkog foruma o transfernim cijenama (JTPF)¹⁷, stručne skupine koju je Komisija osnovala 2002. kako bi predložila pragmatična, nezakonodavna rješenja za praktične probleme koji nastaju zbog postupaka određivanja transfernih cijena u Uniji. JTPF je radio u okviru Smjernica OECD-a o transfernim cijenama i djelovao je na temelju konsenzusa. Komisija je nadovezujući se na rad JTPF-a pokrenula niz koordiniranih mjera, bilo smjernica ili preporuka, koje je naknadno potvrdilo Vijeće. Među njima je Kodeks ponašanja u vezi s dokumentacijom o transfernim cijenama za povezana poduzeća u Europskoj uniji (EU TPD)¹⁸, koji države članice u velikoj mjeri slijede. Mandat JTPF-a istekao je u ožujku 2019. i nije produljen.

Prijedlog se dopunjuje i Arbitražnom konvencijom¹⁹. Njome se uspostavlja postupak za rješavanje sporova zbog dvostrukog oporezivanja između poduzeća iz različitih država članica kao rezultat prilagodbe na višu vrijednost dobiti poduzeća iz jedne države članice. Iako većina bilateralnih ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja sadržava odredbu o odgovarajućoj prilagodbi dobiti predmetnog povezanog poduzeća na nižu vrijednost, njima se

¹³ Direktiva Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/hr/ALL/?uri=CELEX%3A32011L0016>).

¹⁴ Direktiva Vijeća (EU) 2015/2376 od 8. prosinca 2015. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/hr/ALL/?uri=CELEX%3A32015L2376>).

¹⁵ Direktiva Vijeća (EU) 2018/822 od 25. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=celex%3A32018L0822>).

¹⁶ Prethodni sporazum o transfernim cijenama znači svaki sporazum, komunikaciju ili bilo koji drugi instrument ili mjeru sa sličnim učincima kojima se unaprijed utvrđuje odgovarajući skup kriterija za određivanje transferne cijene prekograničnih transakcija između povezanih društava ili za pripisivanje dobiti stalnoj poslovnoj jedinici.

¹⁷ Vidjeti Zajednički forum EU-a o transfernim cijenama ovdje: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

¹⁸ Rezolucija Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u okviru Vijeća, od 27. lipnja 2006. o kodeksu ponašanja u vezi s dokumentacijom o transfernim cijenama za povezana društva u Europskoj uniji (EU TPD), 2006/C 176/01, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL

¹⁹ Konvencija o ukidanju dvostrukog oporezivanja u vezi s usklađivanjem dobiti povezanih poduzeća (90/463/EEZ)

općenito ne nameće obveza državama ugovornicama da ukinu dvostruko oporezivanje. Arbitražnom konvencijom predviđa se ukidanje dvostrukog oporezivanja sporazumom između država ugovornica, uključujući, prema potrebi, upućivanjem na mišljenje neovisnog savjetodavnog tijela. Arbitražnom konvencijom stoga se poboljšavaju uvjeti za prekogranične aktivnosti na unutarnjem tržištu.

Uz Arbitražnu konvenciju, porezni obveznici mogu se osloniti na nova pravila o rješavanju poreznih sporova koja se primjenjuju od 1. srpnja 2019. Utvrđena su u Direktivi Vijeća o mehanizmima rješavanja poreznih sporova u Europskoj uniji²⁰ i znatno poboljšavaju rješavanje poreznih sporova jer osiguravaju da poduzeća i građani mogu brže i učinkovitije rješavati sporove povezane s tumačenjem i primjenom poreznih ugovora. Novim pravilima obuhvaćena su i pitanja povezana s dvostrukim oporezivanjem do kojeg dolazi kada dvije ili više zemalja traže pravo na oporezivanje istog prihoda ili dobiti društva ili osobe. To se primjerice može dogoditi zbog neusklađenosti nacionalnih pravila ili različitih tumačenja pravila o transfernim cijenama u bilateralnom poreznom ugovoru.

Komisija se najzad u srpnju 2020. obvezala da će zajedno sa zainteresiranim državama članicama razviti okvir EU-a za suradnju pri izvršavanju obveza, koji se obično naziva europski pristup povjerenja i suradnje (ETACA)²¹. Svrha mu je osigurati jasan okvir na razini EU-a za preventivni dijalog poreznih uprava i poduzeća koja su porezni obveznici kako bi se potaknuo preventivni dijalog koji će dovesti do toga da porezne uprave provode procjenu rizika na visokoj razini u pogledu politike transfernih cijena koju su donijela velika multinacionalna poduzeća. Na temelju toga društva primaju potporu u širenju na međunarodna tržišta kako bi se izbjegli problemi dvostrukog oporezivanja i smanjili troškovi ispunjavanja poreznih obveza. Pilot-faza programa završena je u ožujku 2023., a službe Komisije trenutačno ocjenjuju hoće li se i kako nastaviti provoditi program na trajnoj osnovi.

Naposljetku, Komisija nastavlja podupirati provedbu svojeg programa za pravedno i jednostavno oporezivanje, kao što su prethodno navedene direktive, u okviru Instrumenta za tehničku potporu²² i drugih programa Unije.

• **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ovaj je Prijedlog direktive u skladu s Komisijinom strategijom za MSP-ove, točnije s dijelovima strategije o oporezivanju²³. Većina MSP-ova smatra da su porezna pitanja područje politike koje ih najviše opterećuje. MSP-ovi se suočavaju s brojnim poteškoćama u pogledu poreznih pitanja, na primjer: izravno oporezivanje (prihod, kapital, dvostruko oporezivanje itd.), troškovi ispunjavanja poreznih obveza i administrativno opterećenje koje proizlazi iz poreznih pravila. S obzirom na to da je cilj ovog prijedloga stvoriti zajednički pristup transfernim cijenama i time stvoriti veću poreznu sigurnost u tom području u cijeloj Uniji za društva bez obzira na njihovu veličinu, i MSP-ovi će imati koristi od usklađenijeg pristupa koji bi mogao dovesti do smanjenja troškova usklađivanja i veće sigurnosti u odnosu na postupanja poreznih tijela u različitim državama članicama.

²⁰ Direktiva Vijeća (EU) 2017/1852 od 10. listopada 2017. o mehanizmima rješavanja poreznih sporova u Europskoj uniji (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/hr/ALL/?uri=CELEX%3A32017L1852>).

²¹ Vidjeti internetske stranice ETACA-e: https://taxation-customs.ec.europa.eu/eu-cooperative-compliance-programme/european-trust-and-cooperation-approach-etaca-pilot-project-mnes_en.

²² Uredba (EU) 2021/240 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. veljače 2021. o uspostavi Instrumenta za tehničku potporu, SL L 57, 18.2.2021., str. 1.

²³ Vidjeti internetsku stranicu strategije za MSP-ove: https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/sme-strategy/taxation-and-smes_en.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna osnova zakonodavne inicijative u području oporezivanja je članak 115. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Iako u tom članku nema izričitog upućivanja na izravno oporezivanje, u članku se ipak upućuje na donošenje direktiva za konvergenciju nacionalnih zakona koji izravno utječu na uspostavljanje ili funkcioniranje jedinstvenog tržišta. Iz toga slijedi da su na temelju članka 115. UFEU-a direktive odgovarajući zakonodavni instrument Unije u tom području. Na temelju članka 288. UFEU-a direktive su obvezujuće za države članice u odnosu na ostvarivanje ciljeva, no nacionalna tijela slobodno odabiru oblik i metode.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

U skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji, Unija bi trebala djelovati samo ako države članice ne mogu same u dovoljnoj mjeri ostvariti predviđene ciljeve, nego se zbog opsega ili učinka predložene mjere one mogu na bolji način ostvariti na razini Unije.

Prekogranična priroda problema koji se nastoji riješiti podrazumijeva zajedničku inicijativu u cijelom jedinstvenom tržištu. Budući da se podrazumijeva da je pitanje transfernih cijena prekogranične prirode, problem se može riješiti samo uvođenjem propisa na razini Unije. Ova je inicijativa stoga u skladu s načelom supsidijarnosti jer bi pojedinačno nekoordinirano djelovanje država članica samo dodatno rascjepkalo pravni okvir za transferne cijene i ne bi postiglo željene rezultate. Zajednički pristup za sve države članice imao bi najveće izgleda za postizanje željenih ciljeva.

Zakonodavna inicijativa stoga je u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji.

• Proporcionalnost

Predviđenim mjerama ne prelazi se ono što je nužno za osiguranje minimalne nužne razine zaštite unutarnjeg tržišta i stoga su u skladu s načelom proporcionalnosti. Direktivom se osigurava zajednički pristup u pogledu temeljnih načela transfernih cijena i utvrđuju ciljana pravila za određene transakcije kojima se može stvoriti najveća dodana vrijednost za Uniju. Zajednički standard načela nepristrane transakcije i usklađeniji pristup transfernim cijenama trebali bi dovesti do manje fragmentiranosti primjene i tumačenja načela nepristrane transakcije u cijeloj Uniji, čime bi se trebali smanjiti sporovi, sudski postupci i ukupni troškovi usklađivanja za poduzeća koja posluju diljem Unije.

U tom kontekstu, ovaj prijedlog Direktive ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje njegovih ciljeva i on je stoga u skladu s načelom proporcionalnosti.

• Odabir instrumenta

Prijedlog je u obliku direktive, što je jedini dopušteni instrument na temelju pravne osnove kako je propisano člankom 115. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Ne postoji prethodno zakonodavstvo Unije u području transfernih cijena pa stoga nisu provedene *ex post* evaluacije ili provjere primjerenosti.

- **Savjetovanja s dionicima**

Poziv na očitovanje i internetska anketa o široj inicijativi BEFIT bili su otvoreni od 13. listopada 2022. do 26. siječnja 2023. U okviru aktivnosti savjetovanja primljeno je ukupno 123 odgovora. Među njima je 46 komentara s povratnim informacijama, 77 odgovora na javnu anketu, od kojih je 29 uključivalo pisane podneske. Svi doprinosi dionika uzeti su u obzir u procjeni učinka.

- **Prikupljanje i primjena stručnih znanja**

Tijekom pripreme prijedloga Komisija se posavjetovala s dionicima i dobila je povratne informacije iz različitih izvora. Komisija se među ostalim oslonila na javno dostupne informacije, savjetovala s tajništvom OECD-a i putem virtualne panel-rasprave primila informacije od članova akademske zajednice specijaliziranih za područje transfernih cijena.

- **Procjena učinka**

Provedena je procjena učinka za pripremu inicijative BEFIT, čiji je dio ovaj prijedlog. Nacrt izvješća o procjeni učinka podnesen je 26. travnja 2023. Komisijinu Odboru za nadzor regulative. Nakon sastanka održanog 24. svibnja 2023. Odbor za nadzor regulative je 26. svibnja 2023. dao pozitivno mišljenje sa zadržkama u kojem su predložena neka područja za daljnja poboljšanja u pogledu troškova i koristi cjelokupne inicijative BEFIT. U vezi s ovim prijedlogom nisu ažurirani dodatni konkretni podaci. Sažetak priložen procjeni učinka objavljen je na sljedećoj poveznici: **[dodati kasnije]**

U procjeni učinka, kako je revidirana u skladu s preporukama Odbora za nadzor regulative, ispitana je osnovna opcija (tj. bez promjena) i dvije opcije politike:

Opcija 1.: Uključivanje OECD-ova načela nepristrane transakcije i Smjernica o transfernim cijenama u pravo EU-a

Ova je opcija usmjerena na usklađivanje standarda za transferne cijene unutar Unije u obliku zakonodavstva koje se temelji na načelima. Načelo nepristrane transakcije uključilo bi se u pravo Unije. Zakonodavnim aktom bi se ujedno razjasnili status i uloga Smjernica OECD-a o transfernim cijenama te bi se za tumačenje načela nepristrane transakcije upućivalo na njihovu najnoviju verziju. Smjernice bi se zapravo pretvorile u obvezujući instrument, ali to bi se isključivo odnosilo na (najnoviju) verziju koja bi bila uključena u pravo Unije; no ne i na njezinu reviziju. Cilj bi bio osigurati da države članice slijede isto načelo i imaju zajednički pristup primjeni transfernih cijena.

Opcija 2.: Uključivanje OECD-ova načela nepristrane transakcije i Smjernica o transfernim cijenama u pravo EU-a uz postupni razvoj zajedničkih pristupa praksi primjene transfernih cijena.

Ta se opcija nadograđuje na opciju 1. i njome se ne bi samo nastojalo osigurati da države članice EU-a primjenjuju isto načelo, nego bi se išlo korak dalje u provedbi mehanizma za osiguravanje koordinacije stajališta i tumačenja Smjernica OECD-a o transfernim cijenama među državama članicama.

Kao i u okviru opcije 1., načelo nepristrane transakcije uključilo bi se u pravo Unije, a zakonodavstvom bi se pojasnili uloga i status Smjernica OECD-a o transfernim cijenama, ali bi se one dopunile i mehanizmom za koordinaciju njihova tumačenja i primjene na razini Unije. To ujedno uključuje nekoliko odredbi kojima se utvrđuju temeljna pravila o transfernim cijenama. Tom bi se opcijom dodatno utvrdila posebna pravila protiv zlouporabe transfernih cijena. Ujedno se poziva na osnivanje stručne skupine koja bi razmatrala i donosila stajališta o tumačenju načela nepristrane transakcije kako bi se osiguralo koordinirano tumačenje i pristup praktičnim problemima koji proizlaze iz praksi određivanja transfernih cijena u Uniji.

Dvije su opcije ocijenjene u odnosu na sljedeće kriterije: djelotvornost, učinkovitost, koherentnost i proporcionalnost. U izvješću o procjeni učinka zaključeno je da je najpoželjnija opcija 2.

Ovaj prijedlog odražava tu opciju 2., iako s manjim izmjenama. Prvo, prijedlog ne sadržava nikakvo posebno pravilo protiv zlouporabe. Međutim, prijedlogom se pitanje prilagodbe na nižu vrijednost rješava kao sustavno pravilo u skladu s OECD-ovim modelom porezne konvencije. Drugo, predviđa se da će se obvezujuća pravila o određenim transakcijama izdavati u obliku provedbenih akata Vijeća na prijedlog Komisije.

Komisija smatra da će se ostvariti pozitivan gospodarski učinak zbog nižih troškova usklađivanja na razini poreznih uprava i poreznih obveznika zbog veće porezne sigurnosti, a time i manjeg broja poreznih sporova. Očekuje se da će učinak na društvo i okoliš biti prilično ograničen.

Temeljna prava

Temeljna prava su zajamčena, posebno ispunjavanje zahtjeva koji se odnose na zaštitu osobnih podataka u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka²⁴. Osobni podaci obrađivat će se samo u onoj mjeri i samo onoliko dugo koliko je nužno da nadležna tijela osiguraju usklađenost s nacionalnim poreznim zakonodavstvom i smanje rizik od porezne prijevare, utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza u državama članicama, posebno provjerom propisne primjene pravila o transfernim cijenama sadržanih u ovoj Direktivi.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Najveći utjecaj inicijative na proračun Komisije uključuje dodatne ljudske resurse za pokrivanje novih zadaća i osnivanje stručne skupine. Ta će se stručna skupina sastojati od stručnjaka u području transfernih cijena te će Komisiji pružati znanje i stručnost radi razmatranja koji bi elementi trebali biti obuhvaćeni provedbenim aktima koje će predložiti Vijeću. U zakonodavnom financijskom izvještaju navode se pojedinosti o potrebnim ljudskim i administrativnim resursima.

²⁴ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka).

5. DRUGI ELEMENTI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Pet godina nakon stupanja na snagu nacionalnog zakonodavstva o prenošenju Komisija evaluira uspješnost Direktive te svakih pet godina nakon toga.

Za potrebe praćenja i evaluacije provedbe Direktive države članice svake godine Komisiji dostavljaju relevantne informacije o funkcioniranju Direktive. Relevantne informacije treba definirati provedbenim aktom u skladu s postupkom definiranom u članku 17. prijedloga.

• Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga

Prijedlog se može podijeliti na tri dijela: 1. prvi dio obuhvaća načelo nepristrane transakcije i moguće posljedice primjene tog načela; 2. u drugom dijelu utvrđuju se temeljni elementi koji su relevantni za primjenu načela nepristrane transakcije; i 3. treći dio uključuje mehanizam za utvrđivanje dodatnih zajedničkih pravila koja obuhvaćaju ograničeni skup područja kojima će se poreznim obveznicima pružiti dodatno pojednostavnjenje i porezna sigurnost u pogledu tumačenja i primjene načela nepristrane transakcije.

i. Načelo nepristrane transakcije

Načelo

U članku 4. navodi se da, ako uvjeti prekograničnih unutargrupnih transakcija nisu u skladu s načelom nepristrane transakcije, ti se uvjeti moraju prilagoditi kako bi odražavali uvjete koji bi bili utvrđeni između neovisnih stranaka i dobit koja se na odgovarajući način oporezuje.

Za potrebe ove Direktive, stalnu poslovnu jedinicu trebalo bi smatrati povezanim poduzećem pa je stoga opće pravilo sadržano u članku 4. također relevantno za pripisivanje dobiti stalnoj poslovnoj jedinici. Stoga bi unutarnje poslove između sjedišta i stalne poslovne jedinice trebalo utvrditi u skladu s načelom nepristrane transakcije.

U skladu s načelom nepristrane transakcije cijene transakcija između povezanih poduzeća („transferne cijene”) ispituju se i mogu se prilagoditi kako bi odražavale cijene usporedivih transakcija na slobodnom tržištu.

Kako bi transakcija bila obuhvaćena općim pravilom iz članka 4., mora se odvijati između dvaju povezanih subjekata. Stoga je nužno imati zajedničku definiciju povezanog poduzeća u Uniji. Članak 5. uključuje definiciju povezanog poduzeća koju države članice moraju primjenjivati za potrebe primjene pravila o transfernim cijenama utvrđenih u ovom Prijedlogu direktive.

Prilagodbe

Prilagodbe transfernih cijena mogu se razvrstati u dvije glavne kategorije: i. one koje je izvršila porezna uprava nakon podnošenja porezne prijave društva, a koje mogu obuhvaćati primarnu prilagodbu i odgovarajuću prilagodbu i, s druge strane, ii. one koje je dobrovoljno izvršio porezni obveznik prije podnošenja porezne prijave društva, a koje se nazivaju kompenzacijskim prilagodbama.

U članku 6. navode se pravila o načinu na koji bi države članice trebale postupati s primarnom i odgovarajućom prilagodbom. Primarna prilagodba odnosi se na povećanje oporezive dobiti društva kao rezultat prekograničnih transakcija s povezanim poduzećem koje nisu provedene

u skladu s tržišnim uvjetima. Odgovarajuća prilagodba provodi se kao odgovor na primarnu prilagodbu i cilj joj je uklanjanje dvostrukog oporezivanja do kojeg može doći zbog primarne prilagodbe. Naime, ako porezna uprava poveća oporezivu dobit društva u jednoj poreznoj jurisdikciji (na temelju primarne prilagodbe), može biti potrebno provesti odgovarajuću prilagodbu kako bi se smanjila porezna obveza tog društva u drugoj uključenoj poreznoj jurisdikciji.

Glavni je cilj članka 6. stavka 1. osigurati da države članice imaju uspostavljen odgovarajući mehanizam koji im omogućuje provedbu odgovarajuće prilagodbe ako se u drugoj jurisdikciji provede primarna prilagodba. Ako se ne provede odgovarajuća prilagodba, porezni obveznici koji posluju prekogranično vjerojatno će biti dvostruko oporezivani, što bi trebalo izbjeći. Države članice bi u tom pogledu trebale imati mogućnost provođenja odgovarajuće prilagodbe i trebale bi razmotriti odobravanje takve prilagodbe ne samo u kontekstu postupaka međusobnog sporazumijevanja, nego i, na primjer, kao rezultat ubrzanog postupka kada nema sumnje da je primarna prilagodba utemeljena ili kao rezultat zajedničke revizije.

U nekim slučajevima mogu postojati opravdani razlozi za neodobravanje odgovarajuće prilagodbe. Države članice ne bi trebale odobriti odgovarajuću prilagodbu u sljedećim slučajevima: i. smatra se da primarna prilagodba nije u skladu s načelom nepristrane transakcije; ii. primarna prilagodba ne dovodi do oporezivanja iznosa dobiti u drugoj jurisdikciji za koji je povezano poduzeće u relevantnoj državi članici već bilo oporezivano; iii. ako je uključena jurisdikcija treće zemlje s kojom nije sklopljen ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja. Ako ne postoji primarna prilagodba, država članica može provesti prilagodbu na nižu vrijednost samo ako je i. prilagodba na nižu vrijednost u skladu s načelom nepristrane transakcije; ii. iznos jednak prilagodbi na nižu vrijednost uključen u dobit povezanog poduzeća u drugoj jurisdikciji; iii. mjerodavnim jurisdikcijama poslana obavijest o namjeri provedbe prilagodbe na nižu vrijednost. Time se nastoji osigurati da države članice mogu zadržati svoj nacionalni porezni suverenitet i pravo da procijene je li primarna prilagodba u skladu s načelom nepristrane transakcije i ima li dvostrukog oporezivanja ili dvostrukog neoporezivanja.

„Kompenzacijska prilagodba” definirana je u glosaru Smjernica OECD-a o transfernim cijenama kao „prilagodba u kojoj porezni obveznik u porezne svrhe prijavljuje transfernu cijenu koja je, po njegovu mišljenju, cijena po načelu nepristrane transakcije za kontroliranu transakciju, iako ta cijena nije jednaka iznosu koji je u stvarnosti naplaćen između povezanih poduzeća”. Međutim, kompenzacijske prilagodbe uzrok su dvostrukog oporezivanja jer se obično ne priznaju u svim jurisdikcijama na temelju toga da bi porezna prijava trebala odražavati stvarne transakcije. Kako bi se izbjegli sporovi i uspostavio zajednički pristup kompenzacijskim prilagodbama unutar Unije, člankom 7. utvrđuju se uvjeti pod kojima bi države članice trebale priznati kompenzacijske prilagodbe. Ova se odredba oslanja na i trebala bi se tumačiti zajedno s izvješćem JTPF/009/FINAL/2013/EN²⁵ o kompenzacijskim prilagodbama koje je 2013. odobrio Zajednički forum o transfernim cijenama.

ii. Zajednički osnovni elementi

Točno razgraničenje poslovnih i financijskih odnosa

²⁵ Izvješće Zajedničkog foruma EU-a o transfernim cijenama u pogledu kompenzacijskih prilagodbi (JTPF/009/FINAL/2013/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf.

Člankom 8. Direktive predviđa se da se rezultati određivanja transfernih cijena moraju utvrditi u skladu sa stvarnim postupanjem povezanih stranaka u kontekstu ugovornih uvjeta transakcije. Kako bi se postigao taj cilj, odredba zahtijeva pažljivo razgraničenje stvarne transakcije između povezanih poduzeća analizom ugovornih odnosa između stranaka u kombinaciji s postupanjem stranaka. U tom pogledu, ključna prva faza analize transfernih cijena mora biti točna definicija transakcija među društvima analizom njihovih ekonomski relevantnih obilježja, vidljivih ne samo u ugovorima između stranaka, nego i njihovu postupanju i svim drugim relevantnim činjenicama. Ugovorni uvjeti trebali bi biti polazište za analizu i, u mjeri u kojoj postupanje ili druge činjenice nisu u skladu s pisanim ugovorom, postupanje ugovornih stranaka (a ne uvjete pisanog ugovora) trebalo bi smatrati najboljim dokazom stvarno obavljene transakcije.

Metode određivanja transferne cijene

U skladu s poglavljem III. Smjernica OECD-a o transfernim cijenama, članak 9. Prijedloga direktive odnosi se na sljedeće glavne metode određivanja transfernih cijena:

„Metoda usporedive cijene na slobodnom tržištu” uspoređuje cijenu koja se naplaćuje za imovinu ili usluge prenesene u kontroliranoj transakciji s cijenom koja se naplaćuje za imovinu ili usluge prenesene u usporedivoj transakciji na slobodnom tržištu u usporedivim okolnostima. Ako postoji razlika između tih dviju cijena, to može ukazivati na to da uvjeti komercijalnih i financijskih odnosa povezanih poduzeća nisu u skladu s načelom nepristrane transakcije i da će cijenu kontrolirane transakcije možda trebati zamijeniti cijenom transakcije na slobodnom tržištu. Metoda usporedive cijene na slobodnom tržištu može se primijeniti na temelju transakcija poreznog obveznika s neovisnim poduzećima (unutarnje usporedive transakcije) ili na temelju transakcija između drugih neovisnih poduzeća (vanjske usporedive transakcije). Iako je ta metoda potencijalno dostupna za sve vrste transakcija, zahtjev usporedivosti proizvoda kako bi se metoda mogla primjenjivati na razumno pouzdan način posebno je velik jer svaka razlika u proizvodu može bitno utjecati na cijenu transakcije, a često nije izvedivo odrediti razumno točne prilagodbe usporedivosti za takve razlike u proizvodima.

„Metoda prodajne cijene” započinje cijenom po kojoj se proizvod kupljen od povezanog poduzeća prodaje neovisnom poduzeću. Ta se cijena („prodajna cijena”) zatim umanjuje za odgovarajuću bruto maržu („marža prodajne cijene”), koja se određuje na temelju bruto marži u usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu, koja predstavlja iznos od kojeg bi prodavatelj želio pokriti svoje troškove prodaje i druge operativne troškove te, s obzirom na obavljene funkcije (uzimajući u obzir korištenu imovinu i preuzete rizike), ostvaruje odgovarajuću dobit. Ono što preostaje nakon oduzimanja bruto marže može se, nakon prilagodbe za ostale troškove povezane s kupnjom proizvoda (npr. carine), smatrati cijenom po načelu nepristrane transakcije za izvorni prijenos imovine između povezanih poduzeća.

„Metoda uvećanog troška” započinje s troškovima koje snosi pružatelj imovine ili usluga u kontroliranoj transakciji za prenesenu imovinu ili usluge pružene povezanom poduzeću. Tim se troškovima dodaje odgovarajuća marža, određena na temelju marže koju su dobavljači ostvarili u usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu, kako bi se ostvarila odgovarajuća dobit s obzirom na obavljene funkcije i tržišne uvjete. Takva marža po načelu nepristrane transakcije može se odrediti na temelju marže koju isti dobavljač zarađuje u usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu (unutarnje usporedive transakcije) ili na temelju marže koju bi u usporedivim transakcijama ostvarilo neovisno poduzeće (vanjske usporedive transakcije). Općenito, u metodi uvećanog troška koristit će se marže izračunane nakon

izravnih i neizravnih troškova proizvodnje ili opskrbe, ali prije operativnih troškova poduzeća (npr. režijski troškovi).

„Metodom transakcijske neto marže” uspoređuje se neto profitna marža u odnosu na odgovarajuću osnovicu (npr. troškovi, prodaja, imovina) koju porezni obveznik realizira kontroliranom transakcijom (ili transakcijama koje su prikladne za objedinjavanje i razmatranje zajedno) s neto profitnom maržom ostvarenom u usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu. Neto marža po tržišnim uvjetima poreznog obveznika iz kontroliranih transakcija može se utvrditi na temelju neto marže koju isti porezni obveznik zarađuje u usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu (unutarnje usporedive transakcije) ili na temelju neto marže koju je u usporedivim transakcijama ostvarilo neovisno poduzeće (vanjske usporedive transakcije). U slučajevima u kojima se neto profitna marža vrednuje s troškovima ili prodajom, metoda transakcijske neto marže primjenjuje se na sličan način kao metoda uvećanog troška i metoda prodajne cijene, osim što se njome uspoređuju neto profitne marže koje proizlaze iz kontroliranih transakcija i transakcija na slobodnom tržištu (nakon odbitka relevantnih operativnih troškova) umjesto usporedbe bruto marže na prodaju ili bruto marže na troškove. Pri primjeni metode transakcijske neto marže funkcionalna usporedivost općenito je važnija od usporedivosti proizvoda.

„Metodom podjele dobiti” utvrđuje se kombinirana dobit od kontroliranih transakcija u kojima sudjeluju povezana poduzeća, a zatim se ta dobit dijeli na povezana poduzeća na ekonomski valjanoj osnovi s ciljem približne raspodjele dobiti koja bi bila dogovorena po načelu nepristrane transakcije između neovisnih poduzeća. Ta ekonomski valjana osnova može biti potkrijepljena neovisnim tržišnim podacima (npr. sporazumi o zajedničkom pothvatu nepovezanih poduzeća) ili internim podacima. Vrste takvih internih podataka koji su relevantni za podjelu kombinirane dobiti između povezanih poduzeća („faktori podjele”) ovisit će o činjenicama i okolnostima slučaja i mogu uključivati, na primjer, ključeve raspodjele koji se odnose na odgovarajuće troškove prodaje, istraživanja i razvoja, operativne troškove, imovinu ili broj zaposlenika povezanih društava. Faktori podjele trebali bi odražavati odgovarajuće doprinose stranaka stvaranju prihoda od kontrolirane transakcije i biti razumno neovisni o formulaciji transfernih cijena (tj. trebali bi se temeljiti na objektivnim podacima (kao što je prodaja nepovezanim strankama), a ne na podacima koji se odnose na naknadu za kontrolirane transakcije (kao što je prodaja povezanim poduzećima).

Kombinirana dobit može se podijeliti između povezanih poduzeća na temelju analize preostalog iznosa ili doprinosa.

U analizi rezidualne dobiti, u prvom se koraku utvrđuje rutinska dobit koja se može pripisati doprinosima koji se mogu pouzdano usporediti s referentnim vrijednostima, tj. obično manje složeni doprinosi za koje se mogu pronaći pouzdane usporedive vrijednosti, te se oni pripisuju povezanim poduzećima. Ta bi se početna naknada obično odredila primjenom jedne od uobičajenih metoda transakcije ili primjenom metode transakcijske neto marže kako bi se utvrdila naknada za usporedive transakcije između neovisnih poduzeća. Stoga se time općenito ne bi uzeo u obzir povrat koji bi proizišao iz druge kategorije doprinosa koji mogu biti jedinstveni i vrijedni i/ili se mogu pripisati visokoj razini integracije ili zajedničkom preuzimanju gospodarski značajnih rizika. U drugom koraku, rezidualna dobit (ili gubitak) koja preostane nakon obračuna dobiti koja se može pripisati prvoj kategoriji doprinosa temeljila bi se na analizi relativne vrijednosti druge kategorije doprinosa stranaka.

U analizi doprinosa, za razliku od analize rezidualne dobiti, kombinirana dobit dijeli se na sva povezana poduzeća odjednom na temelju relativne vrijednosti doprinosa svakog povezanog poduzeća koje sudjeluje u kontroliranoj transakciji.

Ovim se prijedlogom ne zagovara davanje prednosti nijednoj od prethodno navedenih priznatih metoda određivanja transfernih cijena. Mora se primijeniti pravilo iz članka 10. pa se stoga najprimjerenija metoda mora odabrati uzimajući u obzir činjenice i okolnosti konkretnog slučaja.

Člankom 9. stavkom 2. nadalje se predviđa da se metoda određivanja transferne cijene koja nije odobrena metoda predviđena u stavku 1. može primijeniti samo ako se može dokazati i. da se nijedna od odobrenih metoda ne može razumno primijeniti za utvrđivanje uvjeta nepristrane transakcije za kontroliranu transakciju i ii. da takva druga metoda daje rezultat koji je u skladu s onim koji bi ostvarila neovisna poduzeća koja se bave usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu u usporedivim okolnostima. Porezni obveznik ili porezna uprava koji zahtijevaju primjenu metode koja nije odobrena metoda iz stavka 1. mora dokazati da su ispunjeni zahtjevi iz članka 9. stavka 2.

Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. i ako se primjenjuje tehnika ekonomskog vrednovanja za utvrđivanje cijene po načelu nepristrane transakcije, u obzir se uzimaju sadržaj i preporuke izvješća JTPF/003/2017/FINAL/EN²⁶ o upotrebi tehnika ekonomskog vrednovanja u transfernim cijenama koje je 2017. odobrio Zajednički forum o transfernim cijenama. Izvješće sadržava sveobuhvatan opis tehnika vrednovanja i posebnih elemenata koje bi trebalo uzeti u obzir pri njihovoj uporabi za potrebe određivanja transfernih cijena.

Odabir najprimjerenije metode

Člankom 10. Direktive predviđa se da odabir metode određivanja transfernih cijena uvijek mora biti usmjeren na pronalaženje najprimjerenije metode za određeni slučaj.

U tu bi svrhu u postupku odabira trebalo uzeti u obzir odgovarajuće prednosti i nedostatke metoda određivanja transfernih cijena; primjerenost razmatrane metode s obzirom na prirodu kontrolirane transakcije, posebno utvrđene funkcionalnom analizom; dostupnost pouzdanih informacija (posebno o usporedivim podacima o transakcijama na slobodnom tržištu) potrebnih za primjenu odabrane metode i/ili drugih metoda; i stupanj usporedivosti kontroliranih transakcija i transakcija na slobodnom tržištu, uključujući pouzdanost prilagodbi radi usporedivosti koje može biti potrebna kako bi se uklonile bitne razlike među njima. Nijedna metoda nije primjerena u svakoj mogućoj situaciji niti je potrebno dokazati da određena metoda nije primjerena u danim okolnostima.

Općenito, metoda usporedive cijene na slobodnom tržištu primjerena je za utvrđivanje cijene po načelu nepristrane transakcije za a) prodaju robe kojom se trguje na tržištu, podložno kontroliranoj transakciji i usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu koje se odvijaju u usporedivim okolnostima, uključujući na istoj razini komercijalnog lanca (npr. prodaja sekundarnom proizvođaču, distributeru, trgovcu na malo itd.) i b) neke zajedničke financijske transakcije, kao što je davanje novčanih sredstava. Tržišne cijene (kao što su cijene robe ili kamatne stope) mogu biti javno dostupne za te vrste transakcija.

²⁶ Izvješće Zajedničkog foruma EU-a o transfernim cijenama u pogledu primjena tehnika ekonomskog vrednovanja u transfernim cijenama (JTPF/003/2017/FINAL/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf.

Metoda prodajne cijene najkorisnija je ako se primjenjuje na aktivnosti prodaje i stavljanja na tržište poput onih koje obično obavlja distributer. U nekim okolnostima, marža prodajne cijene preprodavatelja u kontroliranoj transakciji može se odrediti na temelju marže prodajne cijene koju isti prodavatelj ostvaruje od predmeta kupljenih i prodanih u usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu (unutarnje usporedive transakcije). U drugim okolnostima marža prodajne cijene može se odrediti na temelju marže prodajne cijene koju su ostvarila neovisna poduzeća u usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu (vanjske usporedive transakcije).

Metoda uvećanog troška najkorisnija je ako a) robu prodaje proizvođač koji ne pridonosi vrijednoj jedinstvenoj nematerijalnoj imovini ili preuzima neuobičajene rizike u kontroliranoj transakciji, kao što je to slučaj u okviru ugovora ili aranžmana za usluge proizvodnje; ili b) ako je kontrolirana transakcija pružanje usluga za koje pružatelj ne ulaže nikakvu vrijednu jedinstvenu nematerijalnu imovinu ili ne preuzima neuobičajene rizike.

Metoda transakcijske neto marže djeluje na sličan način kao metoda uvećanog troška i metoda prodajne cijene, osim što se njome uspoređuju neto profitne marže i korisna je ako ne postoje javno dostupni pouzdani podaci o bruto marži za treće strane ili su takvi podaci ograničeni, zbog čega je teško primijeniti prethodno navedene uobičajene transakcijske metode. Općenito se primjećuje da se pokazatelji neto profitne marže temeljeni na troškovima upotrebljavaju za proizvodne i uslužne djelatnosti; pokazatelji koji se temelje na prodaji upotrebljavaju se za prodajne aktivnosti; pokazatelji koji se temelje na imovini upotrebljavaju se za poslovanje u kojem se intenzivno koristi imovina. U svakom slučaju, odabrani financijski pokazatelj trebao bi biti pokazatelj koji: i. odražava vrijednost funkcija koje obavlja ispitana stranka (tj. stranka u kontroliranoj transakciji za koju se testira financijski pokazatelj), uzimajući u obzir njezinu imovinu i rizike; ii. je u razumnoj mjeri neovisan o formulaciji transfernih cijena, tj. trebao bi se temeljiti na objektivnim podacima (kao što je prodaja nepovezanim strankama), a ne na podacima koji se odnose na isplate za kontrolirane transakcije (kao što je prodaja povezanim poduzećima); i iii. može se mjeriti na razumno pouzdan i dosljedan način na razini kontrolirane transakcije i usporedivih transakcija na slobodnom tržištu.

Jednostrane metode (metode prodajne cijene, uvećanog troška, transakcijske neto marže) nisu pouzdane ako svaka stranka u transakciji daje jedinstvene i vrijedne doprinose u odnosu na kontroliranu transakciju ili ako stranke obavljaju vrlo integrirane djelatnosti. U tom je slučaju metoda podjele dobiti najprimjerenija metoda jer bi neovisne stranke mogle stvarno odrediti cijenu transakcije razmjerno svojim doprinosima, zbog čega je dvostrana metoda primjerenija. Usto, s obzirom na to da su ti doprinosi jedinstveni i vrijedni, neće biti pouzdanih usporedivih informacija koje bi se mogle upotrijebiti za određivanje cijene transakcije na pouzdaniji način, primjenom druge metode.

Jednostrane metode primjerene su u slučajevima u kojima jedna od stranaka daje sve jedinstvene i vrijedne doprinose uključene u nadziranu transakciju, dok druga stranka ne daje nikakav jedinstven i vrijedan doprinos. U tom bi slučaju ispitana stranka trebala biti ona na koju se metoda određivanja transfernih cijena može primijeniti na najpouzdaniji način i za koju se mogu pronaći najpouzdanije usporedive vrijednosti. Stranka koja ne daje jedinstvene i vrijedne doprinose u vezi s transakcijom najčešće će biti ona na koju se može najpouzdanije primijeniti jednostrana metoda određivanja transfernih cijena.

Analiza usporedivosti

Analiza usporedivosti temelj je za primjenu načela nepristrane transakcije.

Kako bi se primijenilo načelo nepristrane transakcije, potrebno je provesti analizu usporedivosti koja se uglavnom sastoji od dva glavna aspekta: i. utvrđivanje komercijalnih ili financijskih odnosa između povezanih poduzeća te uvjeta i ekonomski relevantnih okolnosti povezanih s tim odnosima; i ii. usporedbu uvjeta i ekonomski relevantnih okolnosti transakcija između povezanih poduzeća (kontrolirane transakcije) s uvjetima usporedivih transakcija između neovisnih poduzeća (usporedive transakcije na slobodnom tržištu).

Kad je riječ o prvom aspektu, člankom 11. utvrđuju se čimbenici usporedivosti koje bi države članice trebale uzeti u obzir pri utvrđivanju okolnosti kontrolirane transakcije. Ti su čimbenici ugovorni uvjeti transakcije, funkcionalna analiza (funkcije koje svako poduzeće obavlja, uzimajući u obzir korištenu imovinu i preuzete rizike), obilježja proizvoda ili predmeta transakcije, ekonomske okolnosti i poslovne strategije. Nakon što se utvrde okolnosti kontrolirane transakcije, mora se provesti stvarna usporedba i procjena toga je li transakcija u skladu s načelom nepristrane transakcije. U tu je svrhu potrebno utvrditi koja će veličina biti predmet usporedbe (tj. treba odabrati metodu određivanja transfernih cijena); i s čime će se usporediti (tj. mora se utvrditi moguća usporediva transakcija na slobodnom tržištu).

Kontrolirana transakcija i transakcija na slobodnom tržištu smatraju se usporedivima ako su ekonomski relevantna obilježja tih dviju transakcija i okolnosti u kojima se odvijaju dovoljno slični da daju pouzdano mjerenje rezultata u skladu s načelom nepristrane transakcije.

Te dvije transakcije ne moraju nužno biti istovjetne da bi bile usporedive. Umjesto toga, nijedna razlika između njih ne bi trebala bitno utjecati na cijenu ili dobit u skladu s načelom nepristrane transakcije; ako takve značajne razlike postoje, potrebno je izvršiti razumno točne prilagodbe kako bi se izuzeo njihov učinak.

Te prilagodbe (koje se nazivaju „prilagodbe radi usporedivosti”) provode se samo ako se učinak značajnih razlika na cijenu ili dobit može utvrditi s dovoljnom točnošću kako bi se poboljšala pouzdanost rezultata.

U članku 11. dodatno se navodi da bi države članice trebale osigurati da se potraga za usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu temelji na načelu transparentnosti. To znači da bi porezni obveznici trebali opravdati i dokumentirati korake pred poreznom upravom i, proporcionalno tome, da bi porezna uprava poreznom obvezniku pri pripremi ili osporavanju takvih pretraživanja trebala pružiti relevantne informacije za te korake.

U potrazi za usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu trebalo bi uzeti u obzir preporuke iz izvješća JTPF/007/2016/FINAL/EN²⁷ o upotrebi usporedivih podataka unutar EU-a koje je 2016. odobrio Zajednički forum o transfernim cijenama.

Utvrđivanje raspona po načelu nepristrane transakcije

U nekim slučajevima primjena metode određivanja cijena rezultirat će jednim rezultatom koji je najpouzdanija mjera rezultata u skladu s načelom nepristrane transakcije. U drugim slučajevima, primjenom metode može se dobiti niz rezultata iz kojih se može izvesti niz pouzdanih rezultata. U skladu s najboljom međunarodnom praksom, člankom 12. propisuje se da se, ako se primjenom najprimjerenije metode dobiva raspon vrijednosti, raspon po načelu

²⁷ Izvješće Zajedničkog foruma EU-a o transfernim cijenama u pogledu upotrebe usporedivih podataka u EU-u (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>.

nepristrane transakcije mora odrediti s pomoću interkvartilnog raspona. Interkvartilni raspon je raspon od 25. do 75. percentila rezultata dobivenih iz usporedivih vrijednosti na slobodnom tržištu.

Kako bi se sporovi sveli na najmanju moguću mjeru i osigurao zajednički pristup u cijeloj Uniji, odredbom se dodatno propisuje da i. porezni obveznik ne bi trebao podlijevati prilagodbama ako su njegovi rezultati unutar interkvartilnog raspona, osim ako porezna uprava ili porezni obveznik dokažu da je određeno različito pozicioniranje u rasponu opravdano činjenicama i okolnostima konkretnog slučaja; ii. ako rezultati kontrolirane transakcije nisu u rasponu u skladu s načelom nepristrane transakcije, porezne uprave moraju provesti prilagodbu na medijan svih rezultata, osim ako porezni obveznik ili porezna uprava dokažu da bilo koja druga točka raspona određuje pouzdaniju cijenu po načelu nepristrane transakcije u konkretnom slučaju.

Dokumentacija o transfernim cijenama

Bitan element ispunjavanja uvjeta za transferne cijene jest dokumentacija koja pokazuje da se cijena relevantnih transakcija određuje u skladu s načelom nepristrane transakcije. U Prilogu 2. prikazani su osnovni elementi za pravila o dokumentaciji, a Komisija će ih kasnije detaljnije odrediti u skladu s odredbama iz članka 13. kako bi se eventualno dodali elementi kao što su standardni predlošci kojima se utvrđuju vrsta i sadržaj informacija o transfernim cijenama, vremenski okviri koje treba obuhvatiti, odredbe o jeziku i porezni obveznici obuhvaćeni obvezom dokumentiranja.

iii. Primjena načela nepristrane transakcije i budućih zajedničkih pravila o konkretnim pitanjima

Kako bi se osigurala zajednička primjena načela nepristrane transakcije, najnovija verzija Smjernica OECD-a o transfernim cijenama bit će obvezujuća pri primjeni načela nepristrane transakcije u državama članicama. Budući da će se Smjernice OECD-a o transfernim cijenama povremeno mijenjati, te nove smjernice trebale bi biti novi obvezujući referentni okvir. Kako bi se osiguralo poštovanje tih novih smjernica u državama članicama, trebao bi se primjenjivati postupak u skladu s člankom 218. stavkom 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Komisija usto može predložiti i izmjenu ove Direktive kako bi se u obzir uzela izmjena Smjernica OECD-a o transfernim cijenama.

Kako bi se postigla veća sigurnost za porezne obveznike, predlaže se da se provedbenim aktima uspostave dodatna zajednička obvezujuća pravila u području transfernih cijena. Tim će se provedbenim aktima poreznim obveznicima pružiti jasan pregled onoga što bi porezna tijela u Uniji smatrala prihvatljivim za konkretne transakcije te će se osigurati takozvane „sigurne luke” kojima će se smanjiti opterećenje povezano s usklađivanjem i broj sporova.

S obzirom na osjetljivu prirodu takvih mjera na nacionalne izvršne i provedbene ovlasti u vezi s izravnim oporezivanjem, ostvarivanjem prava oporezivanja dodijeljenih bilateralnim ili multilateralnim poreznim konvencijama kojima se sprečava dvostruko oporezivanje ili dvostruko neoporezivanje te s obzirom na moguće financijske posljedice na porezne osnovice država članica, provedbene ovlasti za donošenje odluka na temelju ove Direktive trebalo bi dodijeliti Vijeću, koje djeluje na prijedlog Komisije.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA**o transfernim cijenama**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta²⁸,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²⁹,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Transferne cijene odnose se na utvrđivanje cijena za prekogranične transakcije između povezanih poduzeća unutar grupe multinacionalnih poduzeća. Budući da se izračuni poreza općenito temelje na računima na razini subjekta, cijene ili drugi uvjeti po kojima se odvijaju prekogranične transakcije između povezanih društava utjecat će na prihode i/ili rashode relevantnih subjekata u vezi s tim transakcijama pa će stoga utjecati na iznos dobiti koju svaki subjekt grupe bilježi u porezne svrhe u jurisdikcijama u kojima posluje.
- (2) Globalno priznat standard za određivanje cijena između povezanih poduzeća u porezne svrhe je takozvano „načelo nepristrane transakcije”. Načelom nepristrane transakcije propisuje se da pojedinačni članovi grupe multinacionalnih poduzeća moraju međusobno poslovati kao da su neovisne treće strane. Drugim riječima, transakcije između dvaju povezanih društava trebale bi odražavati ishod koji bi se postigao da strane nisu povezane, tj. da su strane neovisne jedna o drugoj i da je ishod (cijena ili marže) određen (otvorenim) tržišnim uvjetima.
- (3) Ako države članice primjenjuju ili različito tumače načelo nepristrane transakcije, time stvaraju situacije koje bi mogle naštetiti unutarnjem tržištu. Nedosljednost primjenjivih pravila o transfernim cijenama mogla bi dovesti do dvostrukog oporezivanja, ali i omogućiti premještanje dobiti i izbjegavanje plaćanja poreza. Takva nedosljednost ozbiljna je porezna prepreka za poduzeća s prekograničnim poslovanjem, vjerojatno će uzrokovati gospodarske poremećaje i neučinkovitosti te negativno utjecati na prekogranična ulaganja i rast.
- (4) Ovom se Direktivom utvrđuju pravila kojima se osigurava zajednička primjena načela nepristrane transakcije u cijeloj Uniji radi povećanja porezne sigurnosti i smanjenja slučajeva dvostrukog oporezivanja, kao i slučajeva dvostrukog neoporezivanja.

²⁸ SL C , , str. .

²⁹ SL C , , str. .

- (5) Kako bi se osigurala ujednačena primjena načela nepristrane transakcije u cijeloj Uniji, države članice trebale bi primjenjivati zajedničku definiciju povezanih poduzeća. Kako bi se osiguralo jednako postupanje, sa stalnom poslovnom jedinicom trebalo bi za potrebe ove Direktive postupati kao s povezanim poduzećem pa bi se stoga unutarnji poslovi između sjedišta i stalne poslovne jedinice trebali utvrditi u skladu s načelom nepristrane transakcije.
- (6) Kako bi se osiguralo ublažavanje dvostrukog oporezivanja, države članice trebale bi imati uspostavljene odgovarajuće mehanizme kako bi im se, kada se provodi primarna prilagodba u drugoj državi članici ili jurisdikciji treće zemlje, omogućilo da provedu odgovarajuću prilagodbu. Konkretno, države članice trebale bi imati mogućnost provedbe odgovarajućih prilagodbi i ne bi trebale ograničiti odobravanje takve prilagodbe samo u kontekstu postupaka međusobnog sporazumijevanja, nego i kao rezultat: i. „ubrzanog” postupka koji treba završiti za 180 dana bez potrebe za otvaranjem postupka međusobnog sporazumijevanja ako nema sumnje da je primarna prilagodba utemeljena; ili ii. zajedničke revizije ili drugog oblika međunarodne suradnje, kao što su multilateralni programi procjene rizika poput europskog pristupa povjerenja i suradnje (ETACA) i Međunarodnog programa za osiguravanje usklađenosti (ICAP).
- (7) Mogući su opravdani razlozi zbog kojih odgovarajuća prilagodba nije odobrena ili je iznos manji od primarne prilagodbe. Konkretno, države članice ne bi trebale odobriti odgovarajuću prilagodbu u sljedećim slučajevima: i. smatra se da primarna prilagodba nije u skladu s načelom nepristrane transakcije; ii. primarna prilagodba ne dovodi do oporezivanja iznosa dobiti u drugoj jurisdikciji za koji je povezano poduzeće u relevantnoj državi članici već bilo oporezivano; iii. ako je uključena jurisdikcija treće zemlje s kojom nije sklopljen ugovor o oporezivanju. Ako ne postoji primarna prilagodba, države članice mogu provesti prilagodbu na nižu vrijednost samo ako: i. se smatra da je prilagodba na nižu vrijednost u skladu s načelom nepristrane transakcije; ii. je iznos jednak prilagodbi na nižu vrijednost uključen u dobit povezanog poduzeća u drugoj jurisdikciji i tamo oporezivan i; iii. mjerodavnim je jurisdikcijama poslana obavijest o namjeri provedbe prilagodbe na nižu vrijednost. Cilj je prethodnih odredaba osigurati sljedeće: i. države članice mogu zadržati pravo da procijene je li primarna prilagodba u skladu s načelom nepristrane transakcije; i ii. ne postoji dvostruko oporezivanje ni dvostruko neoporezivanje. Države članice ne bi smjele stvarati situacije dvostrukog neoporezivanja.
- (8) Kako bi se uspostavio zajednički pristup kompenzacijskim prilagodbama unutar Unije i izbjegli sporovi, ovom se Direktivom utvrđuju uvjeti pod kojima bi države članice trebale priznati kompenzacijske prilagodbe. Tu bi odredbu trebalo tumačiti u vezi s izvješćem iz 2013. Komisijinog Zajedničkog foruma EU-a o transfernim cijenama u pogledu kompenzacijskih prilagodbi³⁰.
- (9) Kako bi se osiguralo da se rezultati transfernih cijena određuju u skladu sa stvarnim postupanjem povezanih stranaka, ova Direktiva zahtijeva pažljivo razgraničenje stvarne transakcije između povezanih poduzeća analizom ugovornih odnosa između stranaka u kombinaciji s postupanjem stranaka. U tom pogledu, ključna prva faza analize transfernih cijena trebala bi biti točna definicija transakcija među društvima analizom njihovih ekonomski relevantnih obilježja, vidljivih ne samo u ugovorima

³⁰ JTPF/009/FINAL/2013/EN, sjednica od 5. studenoga 2013.: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf

između stranaka, nego i u njihovu postupanju i svim drugim relevantnim činjenicama. Ugovorni uvjeti trebali bi biti polazište za analizu i, u mjeri u kojoj postupanje ili druge činjenice nisu u skladu s pisanim ugovorom, postupanje ugovornih stranaka (a ne uvjeti pisanog ugovora) trebalo bi smatrati najboljim dokazom stvarno obavljene transakcije.

- (10) Metode određivanja transfernih cijena upotrebljavaju se za utvrđivanje cijena po načelu nepristrane transakcije za transakcije između povezanih poduzeća. Metode navedene u ovoj Direktivi u skladu su s poglavljem III. Smjernica Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) o transfernim cijenama za multinacionalna poduzeća i porezne uprave iz 2022. („Smjernice OECD-a o transfernim cijenama”). Ovom se Direktivom ne daje prednost nijednoj od tih priznatih metoda određivanja transfernih cijena. Umjesto toga, trebalo bi primijeniti pravilo iz ove Direktive pa bi stoga najprimjereniju metodu trebalo odabrati uzimajući u obzir činjenice i okolnosti konkretnog slučaja. Direktivom se ujedno predviđa da se osim metoda koje priznaje OECD može primijeniti i druga metoda određivanja transfernih cijena, no samo ako se može dokazati da: i. nijedna od priznatih metoda OECD-a ne može se razumno primijeniti za utvrđivanje uvjeta poslovanja po načelu nepristrane transakcije za kontroliranu transakciju (tj. transakciju između povezanih poduzeća); i ii. takva druga metoda daje rezultat koji je u skladu s rezultatom koji bi ostvarila neovisna poduzeća koja se bave usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu u usporedivim okolnostima. Porezni obveznik ili porezna uprava koji upotrebljavaju metodu koja nije jedna od metoda koje priznaje OECD trebao bi dokazati da su ispunjeni zahtjevi. Ako su ispunjeni uvjeti i ako se primjenjuje tehnika ekonomskog vrednovanja za utvrđivanje cijene po načelu nepristrane transakcije, trebalo bi uzeti u obzir sadržaj i preporuke Komisijina izvješća Zajedničkog foruma EU-a o transfernim cijenama iz 2017. u pogledu primjena tehnika ekonomskog vrednovanja u transfernim cijenama³¹.
- (11) Odabir metode određivanja transfernih cijena trebao bi biti usmjeren na pronalaženje najprimjerenije metode za određeni slučaj. U postupku odabira najprimjerenije metode određivanja transfernih cijena trebalo bi uzeti u obzir i. odgovarajuće prednosti i nedostatke metoda određivanja transfernih cijena; ii. primjerenost razmatrane metode s obzirom na prirodu kontrolirane transakcije, posebno utvrđene funkcionalnom analizom; iii. dostupnost pouzdanih informacija (posebno o usporedivim podacima o transakcijama na slobodnom tržištu) potrebnih za primjenu odabrane metode ili drugih metoda; i iv. stupanj usporedivosti kontroliranih transakcija i transakcija na slobodnom tržištu, uključujući pouzdanost prilagodbi radi usporedivosti koje mogu biti potrebne kako bi se uklonile bitne razlike među njima. Nijedna metoda nije primjerena u svakoj mogućoj situaciji niti je potrebno dokazati da određena metoda nije primjerena u danim okolnostima. Potrebno je istaknuti da se jednostrane metode poput metode prodajne cijene, metode uvećanog troška i metode transakcijske neto marže ne smatraju pouzdanima ako svaka stranka u transakciji daje jedinstvene i vrijedne doprinose u odnosu na kontroliranu transakciju ili ako stranke obavljaju vrlo integrirane djelatnosti. U tom je slučaju metoda podjele dobiti najprimjerenija metoda jer bi neovisne stranke mogle stvarno odrediti cijenu transakcije razmjerno svojim doprinosima, zbog čega bi dvostrana metoda bila primjerenija. Jednostrane metode primjerene su ako jedna od stranaka daje sve jedinstvene i vrijedne doprinose

³¹ JTPF/003/2017/FINAL/EN, sjednica od 22. lipnja 2017.: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf.

uključene u nadziranu transakciju, dok druga stranka ne daje nikakav jedinstven i vrijedan doprinos. U tom bi slučaju ispitana ispitana stranka, to jest stranka u kontroliranoj transakciji za koju se testira financijski pokazatelj, trebala biti ona na koju se metoda određivanja transfernih cijena može primijeniti na najpouzdaniji način i za koju se mogu pronaći najpouzdanije usporedive vrijednosti. Stranka koja ne daje jedinstvene i vrijedne doprinose u vezi s transakcijom najčešće će biti ona na koju se može najpouzdanije primijeniti jednostrana metoda određivanja transfernih cijena.

- (12) Kako bi se primijenilo načelo nepristrane transakcije, potrebno je provesti analizu usporedivosti koja se uglavnom sastoji od dva glavna aspekta: i. utvrđivanje komercijalnih ili financijskih odnosa između povezanih poduzeća te uvjeta i ekonomski relevantnih okolnosti povezanih s tim odnosima; i ii. usporedbu uvjeta i ekonomski relevantnih okolnosti transakcija između povezanih poduzeća (kontrolirane transakcije) s uvjetima usporedivih transakcija između neovisnih poduzeća (usporedive transakcije na slobodnom tržištu). Čimbenici usporedivosti koji se uzimaju u obzir su i. ugovorni uvjeti transakcije, ii. funkcionalna analiza (funkcije koje svako poduzeće obavlja, uzimajući u obzir korištenu imovinu i preuzete rizike), iii. obilježja proizvoda ili predmeta transakcije, iv. ekonomske okolnosti i v. poslovne strategije. Nakon što se utvrde okolnosti kontrolirane transakcije, trebalo bi provesti stvarnu usporedbu i procjenu toga je li transakcija u skladu s načelom nepristrane transakcije. U tu bi svrhu uvjete kontrolirane transakcije koja se ispituje trebalo usporediti s uvjetima usporedive transakcije na slobodnom tržištu. Kontrolirana transakcija i transakcija na slobodnom tržištu smatraju se usporedivima ako su ekonomski relevantna obilježja tih dviju transakcija i okolnosti u kojima se odvijaju dovoljno slični da daju pouzdano mjerenje rezultata u skladu s načelom nepristrane transakcije. Te dvije transakcije ne moraju biti istovjetne da bi bile usporedive. Umjesto toga, nijedna razlika između njih ne bi trebala bitno utjecati na cijenu ili dobit u skladu s načelom nepristrane transakcije; ako takve značajne razlike postoje, potrebno je izvršiti razumno točne prilagodbe kako bi se izuzeo njihov učinak. U potrazi za usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu trebalo bi uzeti u obzir preporuke sadržane u Komisijinu izvješću Zajedničkog foruma EU-a o transfernim cijenama iz 2016. u pogledu upotrebe usporedivih podataka u EU-u³².
- (13) Kako bi se sporovi sveli na najmanju moguću mjeru i osigurao zajednički pristup u cijeloj Uniji, ovom se Direktivom dodatno propisuje da porezni obveznik ne bi trebao podlijeagati prilagodbama ako su njegovi rezultati unutar interkvartilnog raspona, osim ako porezna uprava ili porezni obveznik dokažu da je određeno različito pozicioniranje u rasponu opravdano činjenicama i okolnostima konkretnog slučaja. Ako rezultati kontrolirane transakcije nisu u rasponu u skladu s načelom nepristrane transakcije, porezne uprave trebale bi provesti prilagodbu na medijan svih rezultata, osim ako porezni obveznik ili porezna uprava dokažu da bilo koja druga točka raspona određuje pouzdaniju cijenu po načelu nepristrane transakcije u konkretnom slučaju.
- (14) Kako bi se smanjilo opterećenje povezano s usklađivanjem za porezne obveznike koji posluju prekogranično unutar Unije, trebalo bi dodatno uvesti zajednički pristup dokumentaciji o transfernim cijenama. Jedinstveni standardni predložak, pravila o sadržaju i odredbe o jeziku, vremenski okviri i odredbe o poreznim obveznicima obuhvaćenima područjem primjene doveli bi do pojednostavnjenja i potencijalne

³² Izvješće Zajedničkog foruma EU-a o transfernim cijenama iz 2016. u pogledu upotrebe usporedivih podataka u EU-u (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>

uštede troškova uzimajući u obzir poglavlje V. „Dokumentacija” Smjernica OECD-a o transfernim cijenama i Kodeks ponašanja u vezi s dokumentacijom o transfernim cijenama za povezana poduzeća u Europskoj uniji³³.

- (15) Pravila predviđena ovom Direktivom trebala bi se primjenjivati na način koji je u skladu sa Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama.
- (16) Kako bi se stvorila veća sigurnost za porezne obveznike i ublažio rizik od dvostrukog oporezivanja, ovom Direktivom predviđena je mogućnost da se provedbenim aktima uspostave dodatna zajednička obvezujuća pravila o transfernim cijenama. Tim bi se provedbenim aktima poreznim obveznicima trebao pružiti jasan pregled onoga što bi porezna tijela u Uniji smatrala prihvatljivim za konkretne transakcije te će se osigurati takozvane „sigurne luke” kojima će se smanjiti opterećenje povezano s usklađivanjem i broj sporova. S obzirom na mogući učinak takvih mjera na nacionalne izvršne i provedbene ovlasti u vezi s izravnim oporezivanjem, ostvarivanjem prava oporezivanja dodijeljenih bilateralnim ili multilateralnim poreznim konvencijama kojima se sprečava dvostruko oporezivanje ili dvostruko neoporezivanje te s obzirom na mogući učinak na porezne osnovice država članica, provedbene ovlasti za donošenje odluka na temelju ove Direktive trebalo bi dodijeliti Vijeću, koje djeluje na prijedlog Komisije.
- (17) Kako bi se ocijenila učinkovitost novih pravila iz ove Direktive, Komisija bi trebala izraditi izvješće o evaluaciji na temelju informacija koje su dostavile države članice i drugih dostupnih podataka.
- (18) Kako bi se poduzećima omogućilo da izravno uživaju pogodnosti unutarnjeg tržišta bez nepotrebnog dodatnog administrativnog opterećenja, informacije o poreznim odredbama utvrđenima u ovoj Direktivi trebale bi biti dostupne putem jedinstvenog digitalnog pristupnika u skladu s Uredbom (EU) 2018/1724³⁴. Jedinstveni digitalni pristupnik je jedinstvena kontaktna točka za prekogranične korisnike za pružanje informacija, postupaka i usluga podrške na internetu relevantnih za funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (19) Obrada osobnih podataka koja se provodi u okviru ove Direktive trebala bi biti u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća³⁵. Države članice mogu obrađivati osobne podatke u skladu s ovom Direktivom za potrebe identificiranja povezanih poduzeća kako je definirano u članku 5.
- (20) Razdoblje čuvanja podataka od 10 godina opravdano je kako bi se državama članicama omogućilo usklađivanje s većinom rokova zastare.
- (21) Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje za porezne obveznike, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o

³³ Rezolucija Vijeća i predstavnika vlada država članica, koji su se sastali u okviru Vijeća, od 27. lipnja 2006. o kodeksu ponašanja u vezi s dokumentacijom o transfernim cijenama za povezana društva u Europskoj uniji (EU TPD), 2006/C 176/01, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2006.176.01.0001.01.ENG&toc=OJ%3AC%3A2006%3A176%3AFULL

³⁴ Uredba (EU) 2018/1724 Europskog parlamenta i Vijeća od 2. listopada 2018. o uspostavi jedinstvenog digitalnog pristupnika za pristup informacijama, postupcima, uslugama podrške i rješavanja problema te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (SL L 295, 21.11.2018., str. 1.).

³⁵ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

funkcioniranju Europske unije u vezi s dokumentacijom o transfernim cijenama utvrđivanjem zajedničkih obrazaca, utvrđivanjem odredaba o jeziku, definiranjem vrste poreznog obveznika koji se mora pridržavati tih obrazaca i rokova koje treba obuhvatiti. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, u cilju osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kad i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

- (22) S obzirom na to da cilj ove Direktive ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog prekogranične prirode pravila o transfernim cijenama i potrebe za smanjenjem troškova usklađivanja na unutarnjem tržištu u cjelini on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (23) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća te je on dao mišljenje [umetnuti kasnije],

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za usklađivanje pravila država članica o transfernim cijenama i za osiguravanje zajedničke primjene načela nepristrane transakcije u Uniji.

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na porezne obveznike koji su registrirani ili podliježu porezu u jednoj ili više država članica, uključujući stalne poslovne jedinice u jednoj ili više država članica.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „načelo nepristrane transakcije” znači međunarodni standard kojim se propisuje da povezana poduzeća moraju međusobno poslovati kao da su neovisne treće strane. Drugim riječima, transakcije između dvaju povezanih društava trebale bi odražavati ishod koji bi se postigao da strane nisu povezane, tj. da su strane neovisne jedna o drugoj i da je ishod (cijena ili marže) određen (otvorenim) tržišnim uvjetima;

2. „rezultat po načelu nepristrane transakcije” znači ishod kontrolirane transakcije ako su utvrđeni ili nametnuti uvjeti odnosa povezanih poduzeća u njihovim poslovnim ili financijskim odnosima bili uvjeti koji bi bili utvrđeni između neovisnih poduzeća;
3. „raspon po načelu nepristrane transakcije” znači raspon vrijednosti koji je prihvatljiv za utvrđivanje jesu li uvjeti kontrolirane transakcije u skladu s načelom nepristrane transakcije pri čemu su te vrijednosti dobivene primjenom iste metode određivanja transferne cijene na više usporedivih podataka;
4. „stalna poslovna jedinica” znači stalno mjesto poslovanja, kako je definirano u relevantnom bilateralnom ugovoru o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja ili, ako takav ugovor ne postoji, u nacionalnom pravu;
5. „neovisna poduzeća” znači poduzeća koja nisu povezana poduzeća u smislu članka 5.;
6. „primarna prilagodba” znači prilagodba na višu vrijednost oporezive dobiti društva koju je provela porezna uprava u prvoj jurisdikciji kao rezultat primjene načela nepristrane transakcije na transakcije koje uključuju povezano poduzeće u drugoj poreznoj jurisdikciji;
7. „odgovarajuća prilagodba” znači prilagodba na nižu vrijednost oporezive dobiti društva koju je provela porezna uprava u drugoj jurisdikciji kao posljedica primarne prilagodbe koju je provela porezna uprava u prvoj jurisdikciji, tako da je raspodjela dobiti tih dviju jurisdikcija dosljedna;
8. „kompenzacijska prilagodba” znači prilagodba u kojoj porezni obveznik u porezne svrhe prijavljuje transfernu cijenu koja je, po njegovu mišljenju, cijena po načelu nepristrane transakcije za kontroliranu transakciju, iako ta cijena nije jednaka iznosu koji je u stvarnosti naplaćen između povezanih poduzeća;
9. „metoda usporedive cijene na slobodnom tržištu” znači metoda određivanja transferne cijene kojom se uspoređuje cijena koja se naplaćuje za imovinu ili usluge prenesene u kontroliranoj transakciji s cijenom koja se naplaćuje za imovinu ili usluge prenesene u usporedivoj transakciji na slobodnom tržištu u usporedivim okolnostima;
10. „metoda prodajne cijene” znači metoda određivanja transferne cijene na temelju cijene po kojoj se proizvod kupljen od povezanog poduzeća prodaje neovisnom poduzeću; prodajna cijena umanjuje se za maržu prodajne cijene, i rezultat dobiven oduzimanjem marže prodajne cijene se nakon prilagodbe za ostale troškove povezane s kupnjom proizvoda, na primjer carine, smatra cijenom po načelu nepristrane transakcije za izvorni prijenos imovine između povezanih poduzeća;
11. „metoda uvećanog troška” znači metoda određivanja transferne cijene uporabom troškova koje je imao dobavljač imovine (ili usluga) u kontroliranoj transakciji; tim se troškovima dodaje odgovarajuća marža kako bi se izračunala odgovarajuća dobit s obzirom na obavljene funkcije (uzimajući u obzir korištenu imovinu i preuzete rizike) i tržišne uvjete; cijena se, nakon dodavanja marže odgovarajućoj troškovnoj osnovici, može smatrati cijenom po načelu nepristrane transakcije prvotne kontrolirane transakcije;
12. „metoda transakcijske neto marže” znači metoda izračunavanja dobiti transakcije kojom se ispituje neto profitna marža u odnosu na odgovarajuću osnovu, npr. troškove, prodaju, imovinu, koju porezni obveznik realizira kontroliranom transakcijom koju je primjereno objediniti;

13. „metoda podjele dobiti” znači metoda podjele dobiti transakcije koja pokazuje relevantnu dobit od kontrolirane transakcije koju je potrebno podijeliti za povezana poduzeća (ili od kontroliranih transakcija koje je primjereno objediniti) i tu dobit zatim dijeli između povezanih poduzeća na ekonomski valjanoj osnovi koja približno odgovara podjeli dobiti koja bi bila dogovorena po načelu nepristrane transakcije;
14. „analiza usporedivosti” znači usporedba kontrolirane transakcije s transakcijom na slobodnom tržištu;
15. „kontrolirana transakcija” znači transakcija između dvaju povezanih poduzeća;
16. „usporediva transakcija na slobodnom tržištu” znači transakcija između neovisnih poduzeća koja je usporediva s kontroliranom transakcijom koja se ispituje;
17. „grupa multinacionalnih poduzeća” znači multinacionalna grupa povezanih poduzeća s poslovnim jedinicama u dvije ili više jurisdikcija;
18. „Smjernice OECD-a o transfernim cijenama” znači Smjernice OECD-a o transfernim cijenama za multinacionalna poduzeća i porezne uprave iz 2022., koje je odobrilo Vijeće OECD-a u skladu s Preporukom Vijeća OECD-a o utvrđivanju transfernih cijena između povezanih poduzeća [C(95)126/final], kako su izmijenjene 20. siječnja 2022. i uključene u Prilog I., te sve daljnje izmjene tih Smjernica OECD-a o transfernim cijenama koje je Unija odobrila u kontekstu Odbora OECD-a za porezna pitanja donošenjem stajališta Unije na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a;
19. „dogovor o doprinosu troškovima” je ugovorni dogovor poduzeća o podjeli doprinosa i rizika povezanih sa zajedničkim razvojem, proizvodnjom ili stjecanjem nematerijalne imovine, materijalne imovine ili usluga, pri čemu se podrazumijeva da se očekuje da će takva nematerijalna imovina, materijalna imovina ili usluge donijeti koristi pojedinačnim poduzećima svakog sudionika.

POGLAVLJE II.

PRAVILA O TRANSFERNIM CIJENAMA

Članak 4.

Opće pravilo o primjeni načela nepristrane transakcije

1. Države članice dužne su pobrinuti se da, ako poduzeće obavlja jednu ili više komercijalnih ili financijskih prekograničnih transakcija s povezanim poduzećem, to poduzeće određuje iznos svoje oporezive dobiti na način koji je u skladu s načelom nepristrane transakcije.
2. Države članice dužne su pobrinuti se da se, ako uvjeti utvrđeni ili nametnuti u poslovnim ili financijskim prekograničnim transakcijama između povezanih poduzeća nisu u skladu s načelom nepristrane transakcije, svaki iznos dobiti koji bi ostvarilo bilo koje od poduzeća i bio bi oporeziv za to poduzeće u državi članici da su uvjeti transakcija bili u skladu s načelom nepristrane transakcije, ali nisu pripisani tom poduzeću jer uvjeti poslovanja nisu bili u skladu s načelom nepristrane transakcije, uključujući u oporezivu dobit tog poduzeća i da se na odgovarajući način oporezuje.

Članak 5.

Povezana poduzeća

1. Za potrebe ove Direktive „povezano poduzeće” znači osoba koja je povezana s drugom osobom na bilo koji od sljedećih načina:
 - (a) osoba sudjeluje u upravljanju drugom osobom tako što može ostvarivati znatan utjecaj na tu drugu osobu;
 - (b) osoba sudjeluje u kontroli nad drugom osobom na temelju udjela glasačkih prava koji premašuje 25 %;
 - (c) osoba sudjeluje u kapitalu druge osobe na temelju prava vlasništva koje izravno ili neizravno premašuje 25 % kapitala;
 - (d) osoba ima pravo na najmanje 25 % dobiti druge osobe.
2. Ako više od jedne osobe sudjeluje u upravljanju, kontroli, kapitalu ili dobiti iste osobe, kako je navedeno u stavku 1., sve predmetne osobe smatraju se povezanim poduzećima.
3. Ako iste osobe sudjeluju u upravljanju, kontroli, kapitalu ili dobiti više osoba, kako je navedeno u stavku 1., sve predmetne osobe smatraju se povezanim poduzećima.
4. Pod osobom u smislu stavaka 1. i 2. podrazumijevaju se i pravne i fizičke osobe. Smatra se da osoba koja djeluje zajedno s drugom osobom u pogledu glasačkih prava u subjektu ili u pogledu vlasništva kapitala subjekta ima udio u svim glasačkim pravima tog subjekta koje ima druga osoba odnosno da ima udio u cjelokupnom vlasništvu kapitala tog subjekta koji drži druga osoba.
5. Kad je riječ o posrednim udjelima, ispunjenje kriterija iz stavka 1. točaka (b) i (c) određuje se množenjem stopa udjela u svim uzastopnim rangovima. Smatra se da osoba koja ima više od 50 % glasačkih prava ima 100 % glasačkih prava.
6. Pojedinaac, njegov ili njezin supružnik ili priznati partner, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, i njezini preci ili potomci u uzlaznoj liniji i braća i sestre smatraju se jednom osobom.
7. Stalna poslovna jedinica smatra se povezanim poduzećem društva čiji je ona dio.

Članak 6.

Odgovarajuće prilagodbe

1. Pri provedbi primarne prilagodbe države članice osiguravaju provedbu odgovarajuće prilagodbe kako bi se spriječilo dvostruko oporezivanje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) država članica od koje je zatražena provedba odgovarajuće prilagodbe suglasna je da je primarna prilagodba u skladu s načelom nepristrane transakcije i u načelu i u pogledu iznosa;
 - (b) primarna prilagodba rezultira oporezivanjem iznosa dobiti u drugoj jurisdikciji u kojoj je povezano poduzeće u državi članici od koje je zatraženo odgovarajuća prilagodba već podlijevalo porezu;
 - (c) ako je uključena jurisdikcija treće zemlje, na snazi je porezni ugovor kako bi se spriječilo ekonomsko dvostruko oporezivanje.

2. Države članice mogu odobriti odgovarajuću prilagodbu kao ishod postupka međusobnog sporazuma na temelju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja na temelju Međuvladine konvencije o ukidanju dvostrukog oporezivanja iz 1990. („Arbitražna konvencija”)³⁶ ili na temelju Direktive (EU) 2017/1852³⁷.
3. Neovisno o stavku 2., države članice osiguravaju da se odgovarajuća prilagodba može provesti kao posljedica zahtjeva poreznog obveznika s obzirom na primarnu prilagodbu provedenu u drugoj jurisdikciji. Na odgovarajuće prilagodbe provedene na temelju ovog stavka primjenjuje se sljedeći postupak:
 - (a) u zahtjevu poreznog obveznika:
 - i. navode se sve činjenične i pravne okolnosti potrebne za procjenu, u skladu s načelom nepristrane transakcije, primarne prilagodbe provedene u drugoj jurisdikciji;
 - ii. dostavlja se potvrda (ili jednakovrijedna isprava) kojom se potvrđuje konačnost primarne prilagodbe u inozemstvu; ako primarna prilagodba na datum podnošenja zahtjeva još nije konačna, to treba navesti zajedno s uvjetima na temelju kojih bi prilagodba postala konačna; potvrda o konačnosti primarne prilagodbe ipak se predočuje predmetnoj državi članici prije nego se odobri odgovarajuća prilagodba;
 - (b) države članice zahtjev proglašavaju dopuštenim u roku od 30 dana na temelju obavijesti poreznom obvezniku ako su podnesene sve informacije iz stavka 3. točke (a). U istom vremenskom okviru države članice obavješćuju poreznog obveznika o nepotpunosti svih potrebnih informacija i odobravaju najmanje 30 dana za njihovo dostavljanje; Ako porezni obveznik ne dostavi tražene informacije u zadanom roku, zahtjev se može odbaciti kao nedopušten.
 - (c) države članice dužne su pobrinuti se da se, ako dvostruko oporezivanje proizlazi iz primarne prilagodbe provedene u drugoj državi članici, postupak zaključi u roku od 180 dana od primitka zahtjeva poreznog obveznika donošenjem obrazloženog akta o prihvatanju ili odbijanju;
 - (d) u slučaju prihvatanja, države članice obavješćuju porezno tijelo druge relevantne jurisdikcije o priznavanju odgovarajuće prilagodbe;
 - (e) države članice dužne su pobrinuti se da, ako se odgovarajuća prilagodba ne odobri, porezni obveznik i dalje može provoditi postupke međusobnog sporazumijevanja na temelju konvencije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, Arbitražne konvencije ili Direktive (EU) 2017/1852.
4. Neovisno o stavcima 2. i 3., države članice osiguravaju da se odgovarajuća prilagodba može provesti kao rezultat zajedničkih poreznih revizija ili drugih oblika međunarodne administrativne suradnje ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) relevantne porezne uprave suglasne su s određivanjem cijene po načelu nepristrane transakcije;

³⁶ Konvencija 90/463/EEZ od 23. srpnja 1990. o ukidanju dvostrukog oporezivanja u vezi s usklađivanjem dobiti povezanih poduzeća (SL L 225, 20.8.1990., str. 10.).

³⁷ Direktiva Vijeća (EU) 2017/1852 od 10. listopada 2017. o mehanizmima rješavanja poreznih sporova u Europskoj uniji (SL L 265, 14.10.2017., str. 1.).

- (b) primarna i odgovarajuća prilagodba odobravaju se simetrično za isti iznos u svim relevantnim jurisdikcijama.
5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., ako ne postoji primarna prilagodba, države članice mogu provesti prilagodbu na nižu vrijednost samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- (a) prilagodba na nižu vrijednost u skladu je s načelom nepristrane transakcije i u odnosu na načelo i u pogledu iznosa;
 - (b) iznos jednak prilagodbi na nižu vrijednost uključen je u dobit povezanog poduzeća u drugoj jurisdikciji i oporezuje se u državi članici i drugoj jurisdikciji pa stoga podliježe dvostrukom oporezivanju;
 - (c) država članica od koje je zatražena prilagodba na nižu vrijednost obavijestila je poreznu upravu relevantne jurisdikcije o namjeri provedbe prilagodbe na nižu vrijednost navodeći sve činjenične i pravne okolnosti potrebne za ocjenu prilagodbe na nižu vrijednost u skladu s načelom nepristrane transakcije.

Članak 7.

Kompenzacijska prilagodba

Države članice dužne su pobrinuti se za prihvaćanje kompenzacijske prilagodbe u obliku prilagodbe na kraju godine koju je pokrenuo porezni obveznik ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) prije evidentiranja relevantne transakcije ili niza transakcija porezni obveznik uložio je razumne napore kako bi postigao rezultat po načelu nepristrane transakcije;
- (b) porezni obveznik provodi prilagodbu simetrično u računima u svim uključenim državama članicama;
- (c) porezni obveznik dosljedno primjenjuje isti pristup tijekom duljeg razdoblja;
- (d) porezni obveznik izvršava ispravak prije podnošenja porezne prijave;
- (e) porezni obveznik može objasniti zašto njegova predviđanja nisu bila u skladu s postignutim rezultatom.

Članak 8.

Utvrđivanje poslovnih ili financijskih odnosa

- 1. Države članice dužne su pobrinuti se da primjena načela nepristrane transakcije započne utvrđivanjem i točnim razgraničenjem, s jedne strane, komercijalnih i financijskih odnosa povezanih poduzeća i, s druge strane, stvarne transakcije ili transakcija između povezanih poduzeća.
- 2. Utvrđivanje i točno razgraničenje poslovnih i financijskih odnosa povezanih poduzeća i stvarnih transakcija temelje se na sljedećim aspektima:
 - (a) preliminarno široko razumijevanje industrijskog sektora u kojem posluju povezana poduzeća i čimbenika koji utječu na rezultate poduzeća koja posluju u tom sektoru;
 - (b) analiza načina na koji svako povezano poduzeće posluje kako bi se utvrdili njegovi komercijalni ili financijski odnosi s povezanim poduzećima;
 - (c) analiza ekonomski relevantnih obilježja kontroliranih transakcija s obzirom na njihov oblik i sadržaj.

Članak 9.

Metode određivanja transferne cijene

1. Države članice dužne su pobrinuti se da se cijena po načelu nepristrane transakcije koja se naplaćuje u kontroliranoj transakciji između povezanih poduzeća određuje primjenom jedne od sljedećih metoda određivanja transfernih cijena:
 - (a) metoda usporedive cijene na slobodnom tržištu;
 - (b) metoda prodajne cijene;
 - (c) metoda uvećanog troška;
 - (d) metoda transakcijske neto marže;
 - (e) metoda podjele dobiti.
2. Uz metode navedene u stavku 1., države članice dopuštaju primjenu svih drugih metoda i tehnika vrednovanja za procjenu cijene po načelu nepristrane transakcije samo ako se na zadovoljavajući način može dokazati:
 - (a) nijedna od metoda iz stavka 1. nije primjerena ili izvediva u okolnostima slučaja;
 - (b) odabrana metoda ili tehnika vrednovanja u skladu je s načelom nepristrane transakcije i pruža pouzdaniju procjenu rezultata po načelu nepristrane transakcije od metoda navedenih u stavku 1.

Članak 10.

Pravilo najprimjerenije metode

1. Države članice dužne su pobrinuti se da se cijena po načelu nepristrane transakcije određuje upotrebom najprimjerenije metode određivanja transfernih cijena s obzirom na okolnosti slučaja.
2. Najprimjerenija metoda određivanja transfernih cijena odabire se među metodama određivanja transfernih cijena iz članka 9., uzimajući u obzir sljedeće kriterije:
 - (a) odgovarajuće prednosti i nedostatke metoda određivanja transfernih cijena;
 - (b) primjerenost metode određivanja transferne cijene s obzirom na prirodu kontrolirane transakcije, koja se posebno određuje analizom funkcija svakog poduzeća u kontroliranoj transakciji uzimajući u obzir korištenu imovinu i preuzete rizike;
 - (c) stupanj usporedivosti kontroliranih transakcija i transakcija na slobodnom tržištu, uključujući pouzdanost prilagodbi radi usporedivosti, ako ih ima, koje mogu biti potrebne kako bi se uklonile razlike među njima;
 - (d) dostupnost pouzdanih informacija potrebnih za primjenu odabrane metode određivanja transfernih cijena.

Članak 11.

Analiza usporedivosti

1. Države članice ocjenjuju daje li kontrolirana transakcija rezultat po načelu nepristrane transakcije usporedbom uvjeta kontrolirane transakcije s uvjetima koji bi bili utvrđeni da su povezana poduzeća bila neovisna i da su u usporedivim okolnostima provela usporedivu transakciju.

2. Države članice osiguravaju da su transakcije koje se analiziraju usporedive. Kako bi se utvrdilo jesu li dvije ili više transakcija usporedive, uzimaju se u obzir sljedeći čimbenici, u mjeri u kojoj su ekonomski relevantni za činjenice i okolnosti transakcije:
 - (a) ugovorni uvjeti transakcije;
 - (b) funkcije koje obavlja svaka stranka u transakciji, uzimajući u obzir korištenu imovinu i preuzete rizike, uključujući način na koji su te funkcije povezane sa širim stvaranjem vrijednosti grupe multinacionalnih poduzeća kojoj stranke pripadaju, okolnosti transakcije i prakse u tom sektoru;
 - (c) značajke prenesene imovine ili pruženih usluga;
 - (d) ekonomske okolnosti sudionika i tržišta na kojem sudionici djeluju;
 - (e) poslovne strategije stranaka.
3. Transakcija na slobodnom tržištu usporediva je s kontroliranom transakcijom ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) nijedna razlika (ako postoji) između transakcija koje se uspoređuju ili između poduzeća koja provode te transakcije ne bi mogla bitno utjecati na cijenu na otvorenom tržištu;
 - (b) moguće je izvršiti razumno točne prilagodbe kako bi se uklonili značajni učinci takvih razlika.
4. Države članice osiguravaju da je potraga za usporedivim transakcijama na slobodnom tržištu transparentna i ponovljiva.

Članak 12.

Utvrđivanje raspona po načelu nepristrane transakcije

1. Države članice dužne su pobrinuti se da se, kada se primjenom metoda određivanja transfernih cijena dobije raspon vrijednosti, raspon po načelu nepristrane transakcije određuje primjenom interkvartilnog raspona rezultata usporedivih vrijednosti na slobodnom tržištu.
2. Interkvartilni raspon je raspon od 25. do 75. percentila rezultata dobivenih iz usporedivih vrijednosti na slobodnom tržištu.
3. Države članice dužne su pobrinuti se da porezni obveznik ne podliježe prilagodbama ako su njegovi rezultati unutar raspona po načelu nepristrane transakcije, osim ako se dokaže da je određeno različito pozicioniranje u rasponu opravdano činjenicama i okolnostima konkretnog slučaja.
4. Ako su rezultati kontrolirane transakcije izvan raspona po načelu nepristrane transakcije, države članice moraju provesti prilagodbu na medijan svih rezultata, osim ako se dokaže da bilo koja druga točka u rasponu određuje cijenu po načelu nepristrane transakcije uzimajući u obzir okolnosti konkretnog slučaja. Medijan je 50. percentil rezultata usporedivih transakcija na slobodnom tržištu.

Članak 13.

Dokumentacija o transfernim cijenama

1. Države članice dužne su pobrinuti se da porezni obveznik ima na raspolaganju dovoljno informacija i analiza kako bi provjerio jesu li uvjeti njegovih transakcija s

povezanim poduzećima u skladu s člankom 4. stavkom 1. te bi trebali obuhvaćati barem elemente iz članaka 8., 9., 10., 11. i 12.

2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 18. kako bi dodatno dopunila pravilo iz stavka 1. u pogledu dokumentacije utvrđivanjem zajedničkih obrazaca, utvrđivanjem odredaba o jeziku, definiranjem vrste poreznog obveznika koji se mora pridržavati tih obrazaca i rokova koje treba obuhvatiti.

POGLAVLJE III.

ORGANIZACIJA

Članak 14.

Primjena načela nepristrane transakcije

1. Države članice u nacionalna pravila kojima se prenose pravila o transfernim cijenama utvrđena u poglavlju II. ove Direktive uključuju odredbe kojima se osigurava da se ta pravila o transfernim cijenama primjenjuju na način koji je u skladu sa Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama.
2. Vijeće može utvrditi dodatna pravila, u skladu sa Smjernicama OECD-a o transfernim cijenama, o tome kako se načelo nepristrane transakcije i druge odredbe utvrđene u poglavlju II. ove Direktive trebaju primjenjivati u određenim transakcijama kako bi se osigurala veća porezna sigurnost i ublažio rizik od dvostrukog oporezivanja. Te posebne transakcije ili poslovi su sljedeći:
 - (a) prijenos nematerijalne imovine ili prava na nematerijalnu imovinu između povezanih poduzeća, uključujući nematerijalnu imovinu koju je teško vrednovati;
 - (b) pružanje usluga između povezanih poduzeća, uključujući pružanje marketinških i distribucijskih usluga;
 - (c) dogovori o doprinosu troškovima između povezanih poduzeća;
 - (d) transakcije između povezanih poduzeća u kontekstu restrukturiranja poslovanja;
 - (e) financijske transakcije;
 - (f) poslovi između sjedišta i njegovih stalnih poslovnih jedinica.
3. Pravila iz stavka 2. donose se putem provedbenih akata Vijeća koji se temelje na prijedlogu Komisije.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

Evaluacija

1. Komisija svakih pet godina ispituje i ocjenjuje primjenu ove Direktive i podnosi izvješće o svojoj evaluaciji Europskom parlamentu i Vijeću. Prvo se izvješće podnosi do 31. prosinca 2031.

2. Države članice dostavljaju Komisiji sve informacije relevantne za evaluaciju ove Direktive radi poboljšavanja primjene načela nepristrane transakcije i smanjivanja dvostrukog oporezivanja, kao i radi suzbijanja poreznih zlouporaba, u skladu sa stavkom 3.
3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje informacije koje države članice trebaju dostavljati u skladu s člankom 2. te definira format i načine dostavljanja tih informacija. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17.
4. Komisija čuva povjerljivost informacija koje su joj priopćene na temelju stavka 2. u skladu s odredbama koje se primjenjuju na institucije Unije i s člankom 16. ove Direktive.
5. Informacije koje država članica dostavi Komisiji na temelju stavka 2. i izvješća ili dokumenti Komisije koji sadržavaju te informacije smiju se dostaviti drugim državama članicama. Informacije podliježu obvezi čuvanja službene tajne i zaštićene su na način koji se primjenjuje na slične informacije na temelju nacionalnog prava države članice koja ih je primila.

Članak 16. **Zaštita podataka**

1. Države članice mogu obrađivati osobne podatke u skladu s ovom Direktivom za potrebe primjene članka 5. Pri obradi osobnih podataka za potrebe ove Direktive nadležna tijela država članica smatraju se voditeljima obrade u smislu članka 4. stavka 7. Uredbe (EU) 2016/679, u okviru djelatnosti koje obavljaju na temelju ove Direktive.
2. Informacije, uključujući osobne podatke, koje se obrađuju na temelju ove Direktive čuvaju se samo u razdoblju koje je nužno za ostvarivanje ciljeva ove Direktive, u skladu s nacionalnim propisima o rokovima pojedinačnog voditelja obrade za čuvanje takvih podataka, a u svakom slučaju najdulje 10 godina.

Članak 17. **Postupak odbora**

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2014³⁸.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 18. **Izvršavanje delegiranja ovlasti**

1. Ovlast za donošenje delegiranog akta iz članka 13. dodjeljuje se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Vijeće u svakom trenutku može opozvati delegiranje ovlasti iz članka 13. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje

³⁸ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13. – 18.)

proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Ne utječe na valjanost delegiranog akta ako je taj akt već na snazi.

3. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga priopćuje Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 13. stupa na snagu bez odgode i primjenjuje se sve dok Vijeće ne podnese nikakav prigovor. Vijeće može podnijeti prigovor na delegirani akt u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Vijeća. U takvom slučaju Komisija bez odgode stavlja dotični akt izvan snage nakon što joj Vijeće priopći svoju odluku o podnošenju prigovora.

Članak 19.

Obavješćivanje Europskog parlamenta

Komisija obavješćuje Europski parlament o donošenju delegiranih akata, o bilo kojem prigovoru u vezi s njima i o opozivu delegiranja ovlasti od strane Vijeća.

6.

Članak 20.

Prenošenje

1. Države članice najkasnije do [31. prosinca 2025.] donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Te odredbe primjenjuju od [1. siječnja 2026.].

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 21.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 22.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu,

*Za Vijeće
Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Direktiva o transfernim cijenama

1.2. Predmetna područja politike

Porezna politika

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

☒ novo djelovanje

☐ novo djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja³⁹

☐ produženje postojećeg djelovanja

☐ spajanje ili preusmjeravanje jednog ili više djelovanja u drugo/novo djelovanje

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći ciljevi

Povećanje porezne sigurnosti; cilj je prijedloga povećati poreznu sigurnost uvođenjem jasnijeg i ujednačenijeg pristupa transfernim cijenama u cijelom EU-u.

1.4.2. Specifični ciljevi

- 1) Uvođenje načela nepristrane transakcije u zakonodavstvo EU-a.
- 2) Pojašnjenje uloge Smjernica OECD-a o transfernim cijenama.
- 3) Osiguravanje dosljedne primjene načela nepristrane transakcije u cijeloj Uniji
- 4) Smanjenje dvostrukog oporezivanja i dvostrukog neoporezivanja

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

Navesti očekivane učinke prijedloga/inicijative na ciljane korisnike/skupine.

Jasnija i usklađenija pravila mogla bi dovesti i do smanjenja sporova povezanih s transfernim cijenama u cijelom EU-a, kao i do smanjenja dvostrukog oporezivanja i dvostrukog neoporezivanja. Zajednički pristup transfernim cijenama može dovesti do smanjenja troškova povezanih s usklađenošću s pravilima o transfernim cijenama u različitim državama članicama.

1.4.4. Pokazatelji uspješnosti

Navesti pokazatelje za praćenje napretka i postignuća

- 1) Cilj: Smanjenje rizika od dvostrukog oporezivanja i sudskih postupaka.

Pokazatelji: Broj sporova povezanih s dvostrukim oporezivanjem među državama članicama, koji se pojavljuju kao „novi unosi” (nakon početka primjene Direktive o transfernim cijenama) u postupcima međusobnog sporazumijevanja i arbitraži.

³⁹

Kako je navedeno u članku 58. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

Alati za mjerenje: Podaci koje je prikupio GU TAXUD o novim postupcima međusobnog sporazumijevanja i broju predmeta na temelju Arbitražne konvencije i Direktive o mehanizmima rješavanja poreznih sporova.

2) Cilj: Povećanje porezne sigurnosti.

Pokazatelji: Broj sporova povezanih s dvostrukim oporezivanjem među državama članicama, koji se pojavljuju kao „novi unosi” (nakon početka primjene Direktive o transfernim cijenama) u postupcima međusobnog sporazumijevanja i arbitraži.

Alati za mjerenje: Podaci koje je prikupio GU TAXUD o novim postupcima međusobnog sporazumijevanja i broju predmeta na temelju Arbitražne konvencije i Direktive o mehanizmima rješavanja poreznih sporova.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. *Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative*

Komisija namjerava u prvih pet godina primjene Direktive predložiti nacrt provedbenih akata u pogledu većine transakcija navedenih u članku 14. i dodatno precizirati jedinstvenu dokumentaciju o transfernim cijenama navedenu u članku 13.

1.5.2. *Dodana vrijednost sudjelovanja Unije (može proizlaziti iz različitih čimbenika, npr. prednosti koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke „dodana vrijednost sudjelovanja Unije” je vrijednost koja proizlazi iz intervencije Unije i koja predstavlja dodatnu vrijednost u odnosu na vrijednost koju bi države članice inače ostvarile same.*

Razlozi za djelovanje na europskoj razini (*ex ante*)

Sve države članice EU-a uvele su načelo nepristrane transakcije u svoje nacionalno zakonodavstvo. Međutim, među nacionalnim zakonodavstvima država članica postoje relevantne razlike. Osim toga, status i uloga Smjernica OECD-a o transfernim cijenama razlikuju se među državama članicama, što dovodi do različitih tumačenja tržišnih uvjeta.

Očekivana dodana vrijednost Unije (*ex post*)

Zbog prekograničnog elementa transfernih cijena dodana vrijednost sudjelovanja Unije proizlazi iz mogućnosti uspostave zajedničkog pristupa transfernim cijenama na razini EU-a, što će dovesti do veće porezne sigurnosti i što je moguće postići samo na razini EU-a.

1.5.3. *Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava*

Ova je zakonodavna inicijativa nova na razini EU-a. Pravila o transfernim cijenama nisu usklađena na razini EU-a zakonodavnim aktima. Komisija je u prošlosti razmatrala pitanje transfernih cijena u okviru rada Zajedničkog foruma o transfernim cijenama⁴⁰, stručne skupine koju je Komisija osnovala 2002. i čija je zadaća bila predložiti Komisiji pragmatična, nezakonodavna rješenja za praktične probleme koji nastaju zbog postupaka određivanja transfernih cijena u EU-u. Njezin je mandat istekao u ožujku 2019. i nije produljen.

⁴⁰ Vidjeti Zajednički forum EU-a o transfernim cijenama ovdje: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

1.5.4. *Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima*

Ova Direktiva odražava jednu od mjera utvrđenih u „Akcijskom planu za pravedno i jednostavno oporezivanje kojim se podupire strategija oporavka”. Kako bi se osiguralo pravedno oporezivanje, potrebno je spriječiti porezne zlouporabe. U prijedlogu će se upotrebljavati postupci, rješenja i informatički alati koji su već uspostavljeni ili se razvijaju u okviru Direktive o administrativnoj suradnji.

1.5.5. *Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele*

Kako bi predložila provedbeni akt, Komisija će morati surađivati sa stručnjacima u području transfernih cijena i organizirati sastanke radi savjetovanja s njima. Mogla bi se osnovati stalna stručna skupina kako bi se omogućila razmjena stručnog znanja. Relevantni troškovi povezani s tim sastancima financirat će se iz proračuna EU-a.

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

☐ **ograničeno trajanje**

- ☐ na snazi od GGGG do GGGG
- ☐ financijski učinak od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za preuzimanje obveza i od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za plaćanje.

☒ **neograničeno trajanje**

- provedba s početnim razdobljem od GGGG do GGGG
- nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. Planirani načini izvršenja proračuna⁴¹

☒ **Izravno upravljanje** koje provodi Komisija

- ☒ putem svojih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije
- ☐ putem izvršnih agencija

☐ **Podijeljeno upravljanje** s državama članicama

☐ **Neizravno upravljanje** povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna:

- ☐ trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile
- ☐ međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti)
- ☐ EIB-u i Europskom investicijskom fondu
- ☐ tijelima iz članaka 70. i 71. Financijske uredbe
- ☐ tijelima javnog prava
- ☐ tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge, u mjeri u kojoj su im dana odgovarajuća financijska jamstva

⁴¹ Informacije o načinima izvršenja proračuna i upućivanja na Financijsku uredbu dostupni su na internetskim stranicama BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

- ☐ tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i kojima su dana odgovarajuća financijska jamstva
- ☐ tijelima ili osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u području ZVSP-a u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.
- *Ako je navedeno više načina upravljanja, potrebno je pojasniti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Komisija će osigurati uspostavu mehanizama za praćenje i evaluaciju funkcioniranja intervencije imajući u vidu glavne ciljeve politike.

Države članice Komisiji će svake godine dostavljati informacije navedene u prethodnoj tablici o pokazateljima uspješnosti koji će se upotrebljavati za praćenje usklađenosti s Direktivom. Ovisno o dostupnosti podataka o praćenju i njihovoj primjerenosti, Komisija će razmotriti izmjene pokazatelja u tablici u provedbenom aktu za sustav izvješćivanja.

Evaluacija će se provesti pet godina nakon provedbe Direktive, čime će se Komisiji omogućiti da preispita rezultate politike s obzirom na njezine ciljeve, kao i ukupne učinke u smislu poboljšanja ujednačene primjene načela nepristrane transakcije u cijelom EU-u i smanjivanja dvostrukog oporezivanja i dvostrukog neoporezivanja.

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. *Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole*

Provedba inicijative bit će povjerena nadležnim tijelima (poreznim upravama) država članica.

Komisija će nakon donošenja Direktive biti uključena u pripremu pravila putem provedbenih akata i djelovala bi samo u slučaju kršenja Direktive.

2.2.2. *Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika*

Glavni su elementi strategije kontrole:

Ugovori o nabavi

Postupci kontrole nabave utvrđeni u Financijskoj uredbi: svi ugovori o javnoj nabavi dodjeljuju se nakon što službe Komisije provedu uobičajeni postupak provjere plaćanja, uzimajući u obzir ugovorne obveze te dobro financijsko i opće upravljanje. U svim ugovorima koji se sklapaju između Komisije i korisnika predviđene su mjere za suzbijanje prijevара (kontrole, izvješća itd.). Izrađuje se detaljna natječajna dokumentacija koja čini temelj svakog ugovora. U postupku prihvatanja strogo se slijedi metodologija TAXUD TEMPO: Proizvodi i usluge pregledavaju se, prema

potrebi izmjenjuju i zatim izričito prihvaćaju (ili odbijaju). Nijedan račun ne može biti plaćen bez „potvrde o prihvaćanju”.

Tehnička provjera u postupku nabave

Glavna uprava za oporezivanje i carinsku uniju kontrolira isporučene proizvode ili usluge i nadzire izvođenje radova i pružanje usluga. Redovito provodi i kontrolu kvalitete i sigurnosti svojih izvođača. Kontrolama kvalitete provjerava se jesu li stvarni procesi izvođača u skladu s pravilima i postupcima definiranim u njihovim planovima kvalitete. Kontrole sigurnosti usmjerene su na posebne procese, postupke i ustroj.

Osim prethodno navedene kontrole, Glavna uprava za oporezivanje i carinsku uniju obavlja tradicionalne financijske kontrole:

Ex ante provjera obveza

Sve obveze u Glavnoj upravi za oporezivanje i carinsku uniju provjerava voditelj odjela ljudskih resursa i financija. To znači da su svi iznosi preuzetih obveza obuhvaćeni *ex ante* provjerom. Tim se postupkom osigurava visoka razina sigurnosti u pogledu zakonitosti i pravilnosti transakcija.

Ex ante provjera plaćanja

Sva se plaćanja provjeravaju *ex ante*. Osim toga, svakog se tjedna nasumce odabire barem jedno plaćanje (iz svih kategorija rashoda) radi dodatne *ex ante* provjere koju provodi voditelj odjela ljudskih resursa i financija. Nije utvrđen cilj u pogledu opsega provjere jer je svrha „nasumce” provjeriti plaćanja kako bi se utvrdilo jesu li sva plaćanja pripremljena u skladu sa zahtjevima. Preostala se plaćanja obrađuju svaki dan u skladu s važećim pravilima.

Izjave dužnosnika za ovjeravanje na osnovi daljnjeg delegiranja

Svi dužnosnici za ovjeravanje na osnovi daljnjeg delegiranja potpisuju izjave kojima se potvrđuje godišnje izvješće o radu za predmetnu godinu. Tim su izjavama obuhvaćene aktivnosti u okviru programa. Dužnosnici za ovjeravanje na osnovi daljnjeg delegiranja izjavljuju da su aktivnosti povezane s izvršenjem proračuna provedene u skladu s načelima dobrog financijskog upravljanja, da su uspostavljeni sustavi upravljanja i kontrole pružili zadovoljavajuće jamstvo u pogledu zakonitosti i pravilnosti transakcija te da su pravilno utvrđeni i prijavljeni rizici povezani s tim aktivnostima te provedene mjere za njihovo ublažavanje.

2.2.3. *Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer troškova kontrole i vrijednosti sredstava kojima se upravlja) i procjena očekivane razine rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)*

Uspostavljenim sustavima kontrole Glavnoj upravi za oporezivanje i carinsku uniju daje se dovoljno jamstvo u pogledu kvalitete i pravilnosti rashoda i smanjuje rizik od neusklađenosti. Navedenim mjerama strategije kontrole smanjuju se potencijalni rizici ispod ciljane razine od 2 % i obuhvaćaju svi korisnici. Sve dodatne mjere za daljnje smanjenje rizika dovele bi do nerazmjerno visokih troškova te stoga nisu predviđene. Ukupni troškovi povezani s provedbom navedene strategije kontrole za sve rashode u programu Fiscalis ograničeni su na 1,6 % ukupnih izvršenih plaćanja. Očekuje se da će ostati na istoj razini za ovu inicijativu. Strategijom kontrole programa rizik od neusklađenosti svodi se gotovo na nulu te ostaje razmjern uključenim rizicima.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevара i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu, npr. iz strategije za borbu protiv prijevара.

Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/964 radi utvrđivanja je li došlo do prijevара, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti, koje utječu na financijske interese Unije, u vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom koji su financirani u okviru te uredbe.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj 03 04 0100	Dif./nedif. ⁴²	zemalja EFTA-e ⁴³	zemalja kandidatkinja i potencijalnih kandidata ⁴⁴	ostalih trećih zemalja	drugi namjenski prihodi
	Poboljšanje ispravnog funkcioniranja poreznog sustava	Dif.	NE	NE	NE	NE

- Zatražene nove proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj	dif./nedif.	zemalja EFTA-e	zemalja kandidatkinja i potencijalnih kandidata	ostalih trećih zemalja	drugi namjenski prihodi
	[XX YY YY YY]	Dif.	DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

⁴² Dif. = diferencirana odobrena sredstva; nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

⁴³ EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

⁴⁴ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalni kandidati sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni financijski učinak prijedloga na odobrena sredstva

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na odobrena sredstva za poslovanje

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Broj	03 04 0100
---	-------------	------------

GU: TAXUD			Godina 2025. ⁴⁵	Godina 2026.	Godina 2027.	Godina	Godina	Godina	UKUPNO
○ Odobrena sredstva za poslovanje									
Proračunska linija ⁴⁶	Obveze	(1a)	0,065	0,065	0,065				0,195
	Plaćanja	(2a)	0,065	0,065	0,065				0,195
Proračunska linija	Obveze	(1b)							
	Plaćanja	(2b)							
Administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ⁴⁷									
Proračunska linija		3.							
UKUPNA odobrena sredstva za GU TAXUD	Obveze	=1a+1b +3	0,065	0,065	0,065				0,195
	Plaćanja	=2a+2b	0,065	0,065	0,065				0,195

⁴⁵ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

⁴⁶ Prema službenoj proračunskoj nomenklaturi.

⁴⁷ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

○ UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje	Obveze	4.								
	Plaćanja	5.								
○ UKUPNA administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe		6.								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA <...> višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	=4+ 6								
	Plaćanja	=5+ 6								

Ako prijedlog/inicijativa utječe na više od jednog naslova za poslovanje, ponovite prethodni odjeljak:

○ UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje (svi naslovi za poslovanje)	Obveze	4.								
	Plaćanja	5.								
UKUPNA administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe (svi naslovi za poslovanje)		6.								
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.–6. višegodišnjeg financijskog okvira (referentni iznos)	Obveze	=4+ 6								
	Plaćanja	=5+ 6								

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	7.	„Administrativni rashodi”
---	-----------	---------------------------

U ovaj se odjeljak unose „administrativni proračunski podaci”, koji prethodno moraju biti uneseni u [prilog zakonodavnom financijskom izvještaju](#) (Prilog 5. Odluci Komisije o internim pravilima za izvršenje dijela „Komisija” općeg proračuna Europske unije), koji se unosi u DECIDE za potrebe savjetovanja među službama.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		Godina 2025.	Godina 2026.	Godina 2027.	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			UKUPNO
GU TAXUD									
○ Ljudski resursi		1,026	1,026	1,026					3,078
○ Ostali administrativni rashodi		0,052	0,052	0,52					0,156
UKUPNO GU TAXUD	Odobrena sredstva	1,078	1,078	1,078					3,234

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne obveze = ukupna plaćanja)	1,078	1,078	1,078					
---	-----------------------------------	-------	-------	-------	--	--	--	--	--

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		Godina N ⁴⁸	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva	Obveze	1,143	1,143	1,143					3,429

⁴⁸ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

iz NASLOVA 1.–7. višegodišnjeg financijskog okvira	Plaćanja	0,065	0,065	0,065					0,195
--	----------	-------	-------	-------	--	--	--	--	--------------

3.2.2. Procijenjeni rezultati financirani odobrenim sredstvima za poslovanje

Odobrena sredstva za preuzete obveze u milijunima eura (do tri decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate ↓			Godina N		Godina N+1		Godina N+2		Godina N+3		Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)						UKUPNO	
	REZULTATI																	
	Vrsta ⁴⁹	Prosječni trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Ukupni broj	Ukupni trošak
SPECIFIČNI CILJ br. 1 ⁵⁰ ...																		
– rezultat																		
– rezultat																		
– rezultat																		
Međuzbroj za specifični cilj br. 1																		
SPECIFIČNI CILJ br. 2...																		
– rezultat																		
Međuzbroj za posebni cilj br. 2																		
UKUPNO																		

⁴⁹ Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

⁵⁰ Kako je opisan u točki 1.4.2. „Specifični ciljevi...”.

3.2.3. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna administrativna odobrena sredstva.
- ☐ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća administrativna odobrena sredstva:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina 2025. ⁵¹	Godina 2026.	Godina 2027.	Godina	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)	UKUPNO
--	-------------------------------	-----------------	-----------------	--------	--	--------

NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira								
Ljudski resursi	1,026	1,026	1,026					3,078
Ostali administrativni rashodi	0,052	0,052	0,052					0,156
Međubroj za NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira	1,078	1,078	1,078					3,234

Izvan NASLOVA 7.⁵² višegodišnjeg financijskog okvira								
Ljudski resursi								
Ostali administrativni rashodi								
Međubroj izvan NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira								

UKUPNO	1,078	1,078	1,078					3,234
---------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse i ostale administrativne rashode pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspodijeljena unutar glavne uprave te, prema potrebi, dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁵¹ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

⁵² Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

3.2.3.1. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	Godina 2025.	Godina 2026.	Godina 2027.	Godina	Godina	Godina	Ukupn o
o Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeno osoblje)							
20 01 02 01 (sjedište i predstavništva Komisije)	6	6	6				6
20 01 02 03 (delegacije)							
01 01 01 01 (neizravno istraživanje)							
01 01 01 11 (izravno istraživanje)							
Druge proračunske linije (navesti)							
o Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)⁵³							
20 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)							
20 02 03 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁴	– u sjedištima						
	– u delegacijama						
01 01 01 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)							
01 01 01 12 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)							
Druge proračunske linije (navesti)							
UKUPNO	6	6	6				6

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, resursima koji se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	Priprema sastanaka i korespondencija s državama članicama, priprema provedbenih akata, organizacija sastanaka sa stručnjacima, sudjelovanje na sastancima OECD-a. GU TAXUD trenutačno nema potrebne resurse pa bi stoga u buduću proračun te glavne uprave trebalo dodati dodatne jedinice ekvivalenta punog radnog vremena.
Vanjsko osoblje	

⁵³ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁵⁴ U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom

Prijedlog/inicijativa:

- ☒ može se u potpunosti financirati preraspodjelom unutar relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira (VFO).

Objasniti o kakvom je reprogramiranju riječ te navesti predmetne proračunske linije i odgovarajuće iznose. U slučaju većeg reprogramiranja dostaviti tablicu u Excel formatu.

- ☐ zahtijeva upotrebu nedodijeljene razlike u okviru relevantnog naslova VFO-a i/ili upotrebu posebnih instrumenata kako su definirani u Uredbi o VFO-u.

Objasniti što je potrebno te navesti predmetne naslove i proračunske linije, odgovarajuće iznose te instrumente čija se upotreba predlaže.

- ☐ zahtijeva reviziju VFO-a.

Objasniti što je potrebno te navesti predmetne naslove i proračunske linije te odgovarajuće iznose.

3.2.5. Doprinos trećih strana

U prijedlogu/inicijativi:

- ☒ ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju.
- ☐ predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju prema sljedećoj procjeni:

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina N ⁵⁵	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			Ukupno
Navesti tijelo koje sudjeluje u financiranju								
UKUPNO sufinancirana odobrena sredstva								

⁵⁵

Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

- ☒ Prijedlog/inicijativa nema financijski učinak na prihode.
- ☐ Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski učinak:
 - ☐ na vlastita sredstva
 - ☐ na ostale prihode
 - navesti jesu li prihodi namijenjeni proračunskim linijama rashoda ☐

u milijunima eura (do tri decimalna mjesta)

Proračunska prihoda:	linija	Odobrena sredstva dostupna za tekuću financijsku godinu	Učinak prijedloga/inicijative ⁵⁶					
			Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)	
Članak								

Za namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

--

Ostale napomene (npr. metoda/formula za izračun učinka na prihode ili druge informacije).

--

⁵⁶ Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer), navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi nakon odbitka od 20 % na ime troškova naplate.